

Nationalekonomiska institutionen

Kandidatuppsats

Januari 2009

FDI i Vietnam

Policys och dess effekter

Av

Emeli Möller

Helena Svensson

Handledare: Yves Bourdet

Sammanfattning

Vietnam genomgick i slutet på 1980-talet en ekonomisk reform som kallades *Doi Moi*. Ett steg i denna reform var att utländska direktinvesteringar (FDI) tilläts komma in i landet, något som tidigare ej var möjligt. FDI inflödet har haft en viktig roll gällande den ekonomiska tillväxten i Vietnam och har fungerat som en byggsten under landets övergång från en planekonomi. Det finns olika faktorer som påverkar investerares beslut att investera utomlands. För att påverka dessa beslut och därmed försöka öka inflödet av FDI har Vietnam utformat och reformerat flertalet investeringspolicys. Vilken effekt har dessa policys haft på FDI? Det har skett åtskilliga policyreformer de senaste två decennierna som bland annat förbättrat investeringsklimatet och skapat investeringsincitament för utländska investerare. Dock finns det även FDI restriktioner som påverkat inflödet negativt. Sedan Vietnam började tillämpa investeringspolicys har inflödet av FDI ökat i landet och för att i framtiden kunna konkurrera om att attrahera FDI måste landet fortsätta att liberalisera sina investeringspolicys.

Nyckelord: Vietnam, FDI, policys, OLI paradigmet, vertikal FDI

Innehållsförteckning

1. INLEDNING	7
1.1 SYFTE	7
1.2 DISPOSITION	7
2. FDI OCH TEORETISKA ASPEKTER	8
2.1 FDI	8
2.2 TEORETISKA ASPEKTER	8
2.2.1 OLI PARADIGMET	9
2.2.2 STRATEGIER FÖR ATT ATTRAHERA FDI	11
2.2.3 VERTIKAL FDI.....	13
3. FDI POLICYS I VIETNAM	14
3.1 BILATERALA OCH MULTILATERALA AVTAL	14
3.2 LAGAR OCH REGLER	15
3.2.1 INVESTERINGSFORMER	16
3.3 SOES	17
3.4 SKATTESYSTEMET	18
3.4.1 CORPORATE INCOME TAX	18
3.4.2 VALUE ADDED TAX	19
3.6 ZONER.....	20
3.7 HANDELSPOLITIK	21
3.8 MÅTT PÅ FDI POLICYS - EGNA BERÄKNINGAR FÖR VIETNAM	22
4. POLICYS EFFEKTER PÅ FDI	25
4.1 FDI UNDER TVÅ DECENNIER	25
4.1.1 INVESTERARNA	27
4.1.2 REGIONER OCH PROVINSER.....	29
4.1.3 EXPORT OCH SEKTORER	31
4.2 VIETNAMS FDI PRESTATION OCH POTENTIAL I VÄRLDEN	34
5. SLUTSATS OCH FRAMTIDA INVESTERINGSPOLICYS	35
5.1 SLUTSATS.....	35
5.2 FRAMTIDA INVESTERINGSPOLICYS	36
REFERENSER	38
APPENDIX A	41
APPENDIX B	48

FIGURFÖRTECKNING

FIGUR 1: KARTA ÖVER VIETNAMS PROVINSINDELNING	6
---	---

TABELLFÖRTECKNING

TABELL 1: VÄRLDLÄNDERS STRATEGIER FÖR ATT ATTRAHERA FDI	12
TABELL 2: VÄRLDLÄNDERS POLICYS GENTEMOT FDI	23
TABELL 3: LÄNDER SOM INVESTERAT I VIETNAM MELLAN 1988 OCH 2007	27
TABELL 4: FÖRDELNING AV FDI MELLAN REGIONER UNDER 1990 TALET	30
TABELL 5: FÖRDELNING AV FDI MELLAN REGIONER, 1986-2006	31
TABELL 6: MOTTAGANDE SEKTORER AV FDI MELLAN 1988 OCH 2007.....	32

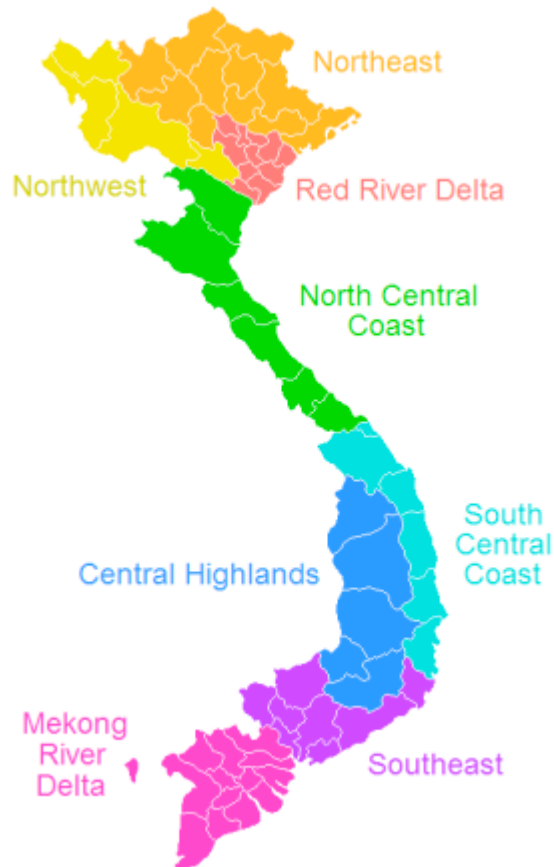
DIAGRAMFÖRTECKNING

DIAGRAM 1: INFLÖDET AV FDI MELLAN 1988 OCH 2005	12
---	----

Lista över förkortningar

AFTA	ASEAN Free Trade Area
AIA	ASEAN Investment Area
APEC	Asia-Pacific Economic Cooperation
ASEAN	Association of South East Asian Nations
BCCs	Business cooperation contracts
BOT	Build-Operate-Transfer
BT	Build-Transfer
BTO	Build-Transfer-Operate
BTA	Bilateral Trade Agreement
CIT	Corporate Income Tax
FDI	Foreign Direct Investment
FIA	Foreign Investment Agency
FOEs	Foreign-owned enterprises
GSO	General Statistics Office
IMF	International Monetary Fund
MFI	Ministry of Foreign and Investment
MFN	Most Favoured Nation
MIGA	Multilateral Investment Guarantee Agency
SOEs	State Owned Enterprises
OLI	Ownership, Localization, Internationalization
PwC	PricewaterhouseCooper
UN	United Nations
UNCTAD	United Nations Conference on Trade and Development
VAT	Value added tax
VLC	Vietnamese Law Consultants
WTO	World Trade Organization

Figur 1: Karta över Vietnams provinsindelning

Källa: Vietnam Travel, *Vietnam Geography Overview* (2008)

1. Inledning

Det sedan länge krigshärjade och planekonomiskt styrda Vietnam genomgick 1986 reformen *Doi Moi*. *Doi Moi* betyder renovering och syftade till att reformera ekonomin mot en marknadsstyrd riktning. Sedan reformen har Vietnam uppvisat ett kraftigt ekonomiskt uppsving med en genomsnittlig BNP tillväxt på 7 % per år (Nguyen, 2007, 3). En viktig underbyggande faktor till denna positiva utveckling har varit de utländska direktinvesteringarna (FDI) från företag och investerare världen över. Vietnam har lyckats attrahera en betydande andel FDI sedan starten av *Doi Moi* och under de senaste två decennierna har utländska företag investerat i totalt 9810 projekt i Vietnam, med ett totalt registrerat värde på 9,95 miljarder US dollar (GSO, 2008). Vietnam har främst attraherat FDI till tillverkningsindustrin och utländska investerare har använt landet som exportplattform. Värdet på exporten från Vietnam ökade med sju gånger mellan 1991 till 2000 (Dapice, 2001, 1). Vietnam har i och med reformen liberaliserat lagar och policys för att påverkat inflödet av FDI. Dessa policys syftar till att attrahera FDI genom att förenkla och förbättra investeringsklimatet för utländska investerare.

1.1 Syfte

Vietnam har sedan slutet på 1980-talet utformat och vidtagit flertalet policys för att öka inflödet av FDI i landet. Med policys menar vi lagar, regler och åtgärder som har utformats och implementerats av den Vietnamesiska regeringen. Syftet med denna uppsats är att kartlägga dessa policys och sedan analysera dess effekter på FDI.

1.2 Disposition

Uppsatsen består av fem avsnitt. Efter inledningsavsnittet diskuterar vi i det andra avsnittet teoretiska aspekter och fastställer bestämningsfaktorerna bakom FDI samt förklarar strategier länder kan tillämpa för att attrahera FDI. Därefter kartlägger vi Vietnams investeringspolicys för att sedan i avsnitt fyra analysera dess effekter på FDI i landet. Avslutningsvis sammanfattar vi våra resultat i en slutsats och resonerar kring framtida investeringspolicys.

2. FDI och teoretiska aspekter

2.1 FDI

IMF definierar FDI som *“the acquisition of at least ten percent of the ordinary shares or voting power in a public or private enterprise by nonresident investors. Direct investment involves a lasting interest in the management of an enterprise and includes reinvestment of profits.”* (Glossary of Selected Financial Terms) Det finns två olika typer av FDI, horisontell och vertikal. Vertikal FDI innebär att ett företag fragmenterar sin produktion. Istället för att hela produktionsprocessen ligger i ett land, förläggs delar eller stadier av produktionen i länder där de kan produceras till lägst kostnad. Horisontell FDI är när ett företag istället förlägger hela produktionen i ett land i syfte att komma närmare marknaden. Vertikal FDI är vanligare i övergångsekonomier medan utvecklade ekonomier attraherar mer horisontell FDI. (Aizenman m. fl., 2004, 126)

2.2 Teoretiska aspekter

Hur väljer företag var de ska lägga sin investering, vilka är bestämningsfaktorerna bakom FDI? Ekonomer har länge försökt förklara existensen av FDI och varför företag investerar utomlands. De första teorierna med direkt fokus på FDI togs fram i slutet på 1950 talet, men har sedan dess kommit att förändras bland annat på grund av den stora ökningen av direktinvesteringar som ägt rum under de senaste 40 åren. Empiriska studier har gjorts på FDI:s bestämningsfaktorer, både på national nivå, det vill säga varför utländska företag väljer att investera i utlandet, samt på regional nivå, det vill säga varför dessa företag väljer specifika områden att investera i. Dessa studier är baserade på olika teorier, men vi kommer att använda oss av FDI teorin OLI paradigmet, vilken syftar till att förklara varför företag väljer att investera utomlands istället för att exportera eller sälja licenser (Nguyen m. fl., 2007, 16 och 57). Vi kommer även att diskutera värdländernas strategier för att attrahera FDI, det vill säga de faktorer som länderna själva kan påverka. Slutligen redogör vi kortfattat för teorin bakom vertikal FDI.

2.2.1 OLI paradigmet

Ekonomen John Dunning har utvecklat FDI teorin som har kommit att kallas OLI paradigmet eller Electic paradigmet. Teorin togs fram i slutet på 1970 talet men har sedan dess förändrats och Dunning själv har vidareutvecklat den under årens lopp (1988, 2000, 2003, 2005) . OLI paradigmet har även inspirerat många studier i företagsekonomi och internationell ekonomi. Teorin i sig är inte utvecklad som en formel teori, dock har den fungerat som ett bra verktyg för att beskriva en stor del av senare analytiska och empiriska studier på FDI (Dunning m.fl. 2007, 533). OLI paradigmet beskriver de fördelar ett företag erhåller vid en utländsk direktinvestering, där varje bokstav beskriver en fördel. O står för *Ownership*, ägandeskap, L för *Location*, lokalisering och I för *Internalization*, internalisering. Dessa tre fördelar ger förklaringar till varför ett företag väljer att investera i utlandet. Dunning menar att om dessa tre fördelar är uppfyllda kommer ett företag att direktinvestera i utlandet (Marcusen m.fl., 1995, 396).

2.2.1.1 Ownership, ägandeskap

O:et i paradigmet förklarar företags ägandefördelar i form av tillgångar som det kan konkurrera med vid en direktinvestering i utlandet. Dessa fördelar förklarar i sin tur varför bara en del företag väljer att flytta utomlands. Vid direktinvestering i utlandet uppstår kostnader som den lokala aktören i landet slipper. Dessa kostnader kan uppstå på grund av kulturella, legala, institutionella samt språkmässiga skillnader som det utländska företagen inte är vana vid. Andra faktorer vilka kan ligga till grund för kostnader är okunskapen om hur den lokala marknaden ser ut samt den extra kostnaden som uppstår då företagen måste kommunicera och agera på avstånd från hemmamarknaden (Markusen m.fl., 1995, 396). Det krävs därför att företagen åtnjuter fördelar vid flytt till utlandet som kompenserar för de extra kostnader som kan uppstå vid agerande på en ny marknad. Företagen måste, allt annat lika, göra en större vinst än tidigare eller minska sina kostnader jämfört med konkurrerande företag inom samma sektor. Dessa fördelar måste till stor del vara specifika för just ett företag samt enkelt kunna överföras inom företaget och mellan länder (Nguyen m.fl., 2007, 53). Exempel på fördelar kan vara vetenskap och teknologi, organisationsförbättringar, patent samt ett starkt varumärke.

2.2.1.2 Location, lokalisering

Location i paradigmet förklarar fördelar ett land kan erbjuda potentiella företag från utlandet som planerar att göra en direktinvestering utomlands. Fördelarna kan beskrivas som de tillgångar företag kan erhålla på endast specifika platser och som leder till att företaget väljer att flytta sin produktion från hemlandet (Markusen m.fl., 1995, 396). Det är alltså dessa fördelar som avgör i vilket land företag bestämmer sig för att göra sin direktinvestering. Fördelarna kan delas upp i tre olika kategorier; ekonomiska, sociala/kulturella och politiska. Till de ekonomiska fördelarna hör de faktorer som binds samman med produktionen, exempelvis storlek och utrymme på marknaden samt låga kostnader för transport och kommunikation. Till de sociala och kulturella fördelarna hör de normer och idéer som upplevs mellan aktörerna och den nya marknaden. Exempel på dessa kan vara hur befolkningen i värdlandet generellt behandlar utlänningar, språk och kulturskillnader samt företagsklimatet i landet. Till de politiska fördelarna hör generella och specifika policys utfärdade av regeringen för att attrahera inflödet av FDI till landet (Markusen, m.fl., 1995, 396). En för ett utländskt företag attraktiv kombination av fördelar kan exempelvis vara en stor, snabbt växande marknad, relativt låga löner, kulturellt och geografiskt besläktat med hemlandet samt en politiskt stabil ekonomi som välkomnar FDI.

2.2.1.3 Internalization, internalisering

Location i paradigmet ses av många som den viktigaste fördelen i Dunning's teori (Ethier, 1986, 805) och förklarar fördelen ett företag har i att investera på bortamarknaden istället för att på avstånd sköta affärer med utlandet i form av export eller licens. Internalisering betyder att företaget flyttar sin produktion till utlandet för att komma närmare den nya marknaden (Markusen m.fl., 1995, 396). Ett företag kan välja att från hemmamarknaden exportera sin produktion till utlandet för att nå nya markandsandelar eller att sälja licenser till agenter på den nya marknaden som kan distribuera produktionen åt dem. Höga kostnader kan dock uppstå vid denna typ av agerande, både direkta och indirekta. För att komma förbi kostnaderna kan företaget välja att direktinvestera i utlandet. Genom direktinvesteringen kan företaget undvika avståndet till den nya marknaden med de kostnader det medför samt få behålla ägande och kontroll. Marknadsmislyckanden, okunskap om bortamarknaden samt transaktionskostnader som kan uppstå vid handel är några av de hinder Dunning menar att man med internalisering kan undgå (Dunning, 1995, 466).

2.2.2 Strategier för att attrahera FDI

FDI är en viktig ekonomisk faktor för många värdländer, då den innebär en långsiktig satsning och påverkar tillväxten i landet. Värdländer vill därför attrahera FDI, vilket de gör genom att påverka företagens bestämningsfaktorer bakom FDI. I den ovannämnda OLI teorin är O:et och I:et företagsspecifika bestämningsfaktorer bakom FDI, medan L:et är lokaliseringsspecifikt. Detta innebär att lokaliseringsfördelen är den enda bestämningsfaktor bakom FDI som värdländerna kan ha direkt inverkan på (UN, 1998, 89). De värdländer som bestitter lokaliseringsfördelar kan därmed påverka landets FDI inflöde (Cho, 2003, 100). Generellt gäller det att om värdländerna erbjuder vad företagen efterfrågar eller har policys som främjar företagen, har de god chans att locka till sig FDI. Hur viktiga de olika lokaliseringsfaktorerna är varierar över tid, vilket innebär att en lokaliseringsfaktor som kan ha haft stor inverkan på inflödet för några år sedan kanske inte alls har lika stor inverkan idag (UN, 1998, 91).

Konkurrensen om att attrahera FDI har hårdnat. Detta har gjort att värdländernas strategier, det vill säga policys, för att påverka FDI inflödet har fått en viktigare roll. Värdländerna började med att liberalisera sina nationella policys men senare blev även andra nationella egenskaper viktiga. Det finns tre huvudsakliga faktorer som värdländerna kan påverka; nationella policys, ekonomiska faktorer samt företagsfrämjande, oftast är det en kombination av dessa faktorer som påverkar företagens beslut gällande FDI (UN, 1998, 90-91).

Tabell 1: Världländers strategier för att attrahera FDI

Nationella Policies	<ul style="list-style-type: none"> • ekonomisk, politisk och social stabilitet • lagar och regler för FDI • standardförhållande för utländska företag • handelspolitik • privatiseringspolitik • makroekonomisk politik – skatter, valutor osv. • internationella avtal gällande FDI
Ekonomiska faktorer	<ul style="list-style-type: none"> • resurser naturresurser billig okvalificerad arbetskraft kvalificerade arbetskraft bra infrastruktur • marknader storleken på marknaden och per capita inkomst marknadstillväxt tillgänglighet till regionala och globala marknader marknadsstrukturer landspecifika konsumentpreferenser • effektivitet resurskostnad kostnader för andra inputs- tex transport, kommunikation osv. medlemskap i regionala avtal som främjar regionala samarbeten
Företagsfrämjande	<ul style="list-style-type: none"> • investerings främjande • investerings incitament • sociala fördelar • efter-investerings service

Källa UN, (1998, 91)

Nationella policies handlar om att ge tillträde för att attrahera FDI genom att förenkla dess inflöde i värdlandet med välfungerande marknader samt goda standardförhållanden för utländska investerare. Därför är öppenhet en viktig faktor och för att lyckas nå denna krävs det inte bara en liberalisering av FDI policies utan även av handelspolitik, makroekonomisk politik och privatiseringspolicy för att nämna några. Liberalisering av FDI policies har blivit den främsta strategin för länder att attrahera FDI, dock har vissa länder lyckats bättre än andra trots liknande policyförändringar. En del länder har även restriktiva FDI policies vilket försvårar inflödet av FDI. De negativa effekterna av restriktiva FDI policies är större än de positiva effekterna av liberala FDI policies (UN, 1998, 96). Den ekonomiska bestämmningsfaktorn kan delas upp i tre grupper som var i sig reflekterar principer gällande varför företag väljer att investera utomlands; resurser, marknader och effektivitet. Företagsfrämjandet handlar om att införa metoder som förbättrar företagsklimatet i värdlandet. Detta är inte en lika viktig bestämmningsfaktor som de ovan nämnda, då den sällan är den avgörande faktorn vid företags investeringsbeslut (UN, 1998, 99 och 104). För att lyckas attrahera FDI krävs det att världsländerna förstår bestämmningsfaktorerna bakom FDI, så att de kan utforma strategier inom de ovanstående områdena som lockar till sig FDI.

2.2.3 Vertikal FDI

Som tidigare nämnts finns det två typer av FDI, vertikala och horisontella. De förstnämnda investeringarna är mer förekommande i övergångsekonomier. Teorin bakom vertikal FDI växte fram i mitten av 1980 talet och har sedan dess utvecklats vidare (Helpman, 2005, 3). Vertikal FDI är faktorsökande samt exportorienterad och uppstår då företag vill ta del av skillnader i faktorpriser mellan olika länder (Davies, 2008, 250). Huvudsyftet med en vertikal investering är således att företag koncentrerar delar av produktionen till specifika länder, vilka besitter komparativa fördelar i att producera en viss typ av enhet. (Gestrin, 2001, 4). Ett land kan innehava komparativa fördelar som tillgång till naturresurser, teknologi eller lågavlönad arbetsstyrka (Frank m.fl., 2005, 246).

3. FDI Policys i Vietnam

Genom OLI teorin har vi fastställt bestämningsfaktorerna bakom FDI och därmed även lokaliserat vilka faktorer värdländerna själva kan påverka i syfte att attrahera FDI. Vill vi nu undersöka vilka strategier Vietnam har tillämpat genom att kartlägga landets FDI policys. Som tidigare nämnts syftar vi med policys till lagar, regler och åtgärder som har utformats och implementerats av den Vietnamesiska regeringen. Policys styr flödet av FDI och reflekterar landets ekonomiska mål. ”*They [Policies] typically satisfy various objectives – reducing or increasing FDI, influencing its sectoral composition geographical origin, encouraging specific contributions to the economy and affecting ways in which contributions are made.*” (UN, 1998, 92).

3.1 Bilateral och multilaterala avtal

Som ett steg i *Doi Moi* reformen och i försök att öka integrationen i världsekonomin har Vietnams regering slutit flera ekonomiska och handelsrelaterade avtal. 1995 blev landet medlem i ASEAN¹ och AFTA, 1998 gick Vietnam med i APEC, 2001 slöt Vietnam BTA med USA och 2007 blev de medlemmar i WTO (UN, 2007, 3-4). Vietnam har även slutit flera multilaterala och bilaterala avtal gällande specifika investeringar, för att på så vis innefattas av internationella lagar och regler. Några av dessa investeringsavtal är; AIA, MIGA samt *Agreements for the promotion and protection of investment* som inkluderar 46 länder och regioner (PWC, 2008, 21).

BTA är ett bilateralt avtal mellan Vietnam och USA som trädde i kraft i december 2001 (Nguyen m.fl., 2002, 2). BTA, som gav Vietnam MFN² status gentemot USA, sägs vara ett av de mest betydande avtal som Vietnam slutit. Avtalet innehåller ett omfattande investeringskapitel, vilket syftar till att stödja och skydda amerikansk FDI i Vietnam (UN, 2007, 14-15). Nguyen m.fl., (2002) hävdade att BTA skulle öka inflödet av FDI i Vietnam med 30 % initialt, men för att långsiktigt bibehålla inflödet krävdes det att Vietnam blev medlemmar av WTO. De påstod även att FDI inflödet skulle minska om landet inte gick med i WTO (15 och 18). BTA avtalet ansågs till viss del vara en plattform för Vietnams framtida

¹ Medlemmar i ASEAN: Brunei, Filipinerna, Indonesien, Kambodja, Laos, Malaysia, Myanmar, Singapore, Thailand och Vietnam.

² Står för Most Favoured Nation och innebär att landet inte längre kan diskriminera mellan olika länder.

tillträde i WTO (Nguyen m.fl., 2007, 18). När Vietnam väl blev medlemmar av WTO, gav det landet MFN status gentemot alla WTO länder, vilket skapade större tillförlitlighet för landet i internationella sammanhang (Nguyen m.fl., 2007, 14). Medlemskapet i WTO medförde även åtskilliga åtaganden som skulle implementeras i enlighet med WTOs regelverk³. De reformer som krävdes för att uppnå dessa åtaganden ledde till omfattande förbättringar av investeringsklimatet och fortsatt öppenhet gentemot utländska investerare (UN, 2007, 85-86).

3.2 Lagar och regler

Law on Foreign Investment stadgades i Vietnam den 29 december 1987 och har reformerats fyra gånger; 1992, 1996, 2000 och 2006. Reformen 1992 gav utländska investerare rättigheter och incitament samt tillät FDI i nya sektorer. 1996 modifierades lagen ännu en gång och nu tilläts nya investeringsformer inklusive BOT, BTO samt BT⁴ och 2000 tilläts utländska investerare att bland annat ingå fusioner. Syftet med reformerna var att Vietnams regering ville förbättra investeringsklimatet för de utländska investerarna genom att bland annat införa skatteincitament, förenkla licensproceduren och främja teknologisk överföring (Nguyen m.fl., 2007, 12-13). En betydande reform för både utländska och inhemska investerare skedde 2006 då Vietnam antog *the Unified Law on Investment* och *the new Law on Enterprises*. Dessa lagar ersatte alla de tidigare investeringslagarna och infördes för att möta de krav som WTO tillträdet medförde (PwC, 2008, 13). Då inhemska och utländska investerare tidigare gick under olika lagar, *Law on Foreign Investment* och *Law on Domestic Investment*, var huvudsyftet med dessa två lagar att alla investerare skulle behandlas mer lika i enlighet med WTO regeln om icke-diskriminering (Nguyen m.fl., 2007, 13)

Decree No. 108/2006/ND-CP *Detailing and guiding the implementation of a number of articles of the Investment Law* från 22 september 2006 är en resolution i samverkan med *Vietnams Investment Law* där lagar och regler kring investeringar stadgats. Direktiv gällande investerarnas rättigheter och skyldigheter, vilka former av investeringar som tilläts samt investeringsprocedurer stipuleras bland annat i denna resolution (The National Legal Database, *Decree No. 108/2006/ND-CP*). De investeringspolicys som finns i resolution 108 påverkar de utländska investerarna då vissa policys begränsar deras investeringsmöjligheter medan andra policys ger dem tillgång till investeringsförmåner. Utländska investerare har ej samma rättigheter som inhemska. De har begränsad tillgång till vissa sektorer då de endast får

³ En sammanfattning av dessa åtaganden finns i appendix 1 i PwCs guide.

⁴ Dessa investeringsformer förklaras mer i detalj i nästa avsnitt.

investera under särskilda villkor och i andra sektorer⁵ har de helt förbjudits från att investera. För att ett utländskt företag ska få investera i Vietnam måste detta företag, beroende på storlek av investeringen samt sektor, genomgå olika licenserings- och registreringsprocedurer för att få investeringslicens samt investeringscertifikat (PwC, 2008, 43). Investerares, både inhemska och utländska, av investeringsprojekt kan få tillgång till investeringsförmåner. Syftet med dessa förmåner är att attrahera investeringar såväl inhemska som utländska samt styra investeringar in i olika sektorer och projekt. För att få tillgång till förmånerna måste investeringsprojekten vara i specifika sektorer eller regioner. Dessa sektorer och regioner stipuleras i appendix I och II i resolutionen 108/2006/ND-CP⁶. Om ett företag inte uppnår de krav som ställs för att för dessa investeringsförmåner kommer de att frångå dessa (FIA, *Investment Preferential Policies*)

3.2.1 Investeringsformer

Enligt *the Law on Enterprises* finns det fyra olika företagsformer som utländsktinvesterade företag får etableras som; *limited liability* företag med en medlem, *limited liability* företag med två eller fler medlemmar, *joint-stock* företag eller partnerskap. I *the Law on Investment* tillåts det tre former av direktinvesteringar; *joint ventures*, *100 % FOEs* och *BCCs*. *Joint-venture* är ett investeringssamarbete med en utländsk och en inhemsk investerare. *100 % FOE* är liksom namnet tyder helt utlandsägda företag. *Joint-venture* och *100 % FOE* kan etableras som alla ovannämnda företagsformer. *BCC* är ett avtal mellan utländska investerare och Vietnamesiska partners, där investerarna har obegränsat ansvar för *BCCs* skulder (PwC, 2008, 24-25).

En annan form av investering som utländska investerare kan ingå är samarbeten med statliga företag gällande implementeringen av konstruktionsprojekt inom infrastruktur, oftast i projekt som transport, energi och vattenförsörjning. De utländska investerarna skriver *BOT*, *BTO* eller *BT* kontrakt med de statliga organen där investerarnas rättigheter och skyldigheter stadgas. *BOT* innebär att investerarna är ansvariga för projektet över en specifik tidsperiod och därefter transfereras projektet till det statliga organet. Under ett *BTO* kontrakt överförs projektet vid färdigställandet av bygget direkt till det statliga organet, men investerarna får sköta projektet under en specifik angiven period. Vid *BT* kontrakt överförs projektet direkt vid färdigställandet av bygget till det statliga organet som även driver det fortsatta arbetet.

⁵ Se appendix A där appendix III och IV från Decree 108 listar dessa sektorer.

⁶ Se appendix A.

Under Decree 78/2007/NP-CP uppmuntrar den Vietnamesiska regeringen investeringar i BOT, BTO och BT kontrakt. Är företag involverade i BOT, BTO eller BT projekt kan de även få vissa förmåner. Enligt nuvarande lagar är investeringar av dessa projekt berättigade till en CIT⁷ nivå på 10 % under projektets livstid, CIT dispens för de 4 första åren som projektet går med vinst samt 50 % CIT sänkning under de följande 9 åren (PwC, 2008, 25-26).

3.3 SOEs

Samtidigt som genomförandet av *Doi Moi* började den Vietnamesiska regeringen även att reformera landets policys gällande SOEs. Syftet var att öka dess produktivitet samt effektivitet (PwC, 2008, 19). SOEs har fortfarande en stor roll i Vietnams ekonomi, trots att de minskat kraftigt i antal sedan *Doi Moi*. 1990 fanns det över 12 000 SOEs, medan det 2004 fanns cirka 4000 som bidrog med 41 % av BNP och över 50 % av skatteintäkterna (UN, 2007, 81). För att lyckas med reformeringen implementerades olika policys, där bland annat privatiseringen av SOEs varit betydande. I Vietnam kallas privatiseringsprocessen för *equitization* där delar av eller allt kapital från en SOE säljs till dess anställda, allmänheten eller en strategisk investerare. Utländska investerare fick delta i denna process efter Decree 109-2007. Problematiskt för utländska investerare är att de fortfarande i vissa fall är föremål för andra regler och lagar än de nationella investerarna, lagar som kan begränsa deras deltagande i privatiseringsprocessen. Exempel på detta är att det finns restriktioner på ägande av kapital för utländska investerare. Det anses vara gynnsamt för Vietnam om fler investerare både utländska och inhemska fick ta över ägandet av fler SOEs. Innan 2005 löd SOEs under en egen lag, Law on State-Owned Enterprises, men från och med 2006 är det the Law on Enterprises som gäller för SOEs samt för alla andra företag (UN, 2007, 81-83).

⁷ Förklaras närmare nedan.

3.4 Skattesystemet

Vietnams skattesystem består huvudsakligen av sju stycken skatter (PwC, 2008, 30). Vi har valt att studera två av landets skattepolicys närmare; CIT samt VAT, två skatter som haft inverkan på att attrahera FDI.

3.4.1 Corporate Income Tax

CIT är en företagsskatt som berör alla organisationer och individer som agerar på den vietnamesiska marknaden, dock inte hushåll på landsbygden eller privatpersoner. Även utländska aktörer som gör affärer i Vietnam eller har inkomster med ursprung i landet belastas av denna skatt (PwC, 2008, 30). CIT är en procentsats som baseras på skillnaden mellan ett företags intäkter och utgifter. Skatten offentliggjordes 1997 och implementerades 1999. Skatten fungerar som den tidigare vinstskatten, *Profit Tax*, som uppkom under den första skattereformeringen i landet i början 1990-talet (Yui, 2006, 2-3). Denna har betytt mycket för landets ekonomiska utveckling, då den ökat statens intäkter, reducerat diskrimineringen mellan olika företagssektorer, samt gjort skattesystemet mer transparent. CIT skulle i likhet med andra förmånsskatter som introducerats i landet styra in Vietnam på ett exportorienterat spår (Yui, 2006, 10). Vietnam började med att erbjuda olika förmånliga skattenivåer till företag, främst till tillverkningsindustrin. Olika skattenivåer tillämpades på inhemska och utländska företag med en 32 % skattenivå för inhemska företag samt 25 % för utländska företag. Detta ledde till att landet lockade till sig investerare från hela världen (PwC, 2008, 30).

2004 reformerades många av lagarna i Vietnam och en gemensam standardskatt för CIT på 28 % utformades för inhemska och utländska investerare. I juni 2008 reformerades skatten ytterligare en gång och sänktes då till 25 %. Bränsleföretag som exploaterar värdefulla naturtillgångar i Vietnam betalar dock en högre CIT, mellan 25 % och 50 % (Vietnam Briefing, *Vietnam's Revised Corporate Income Tax*, 2008).

3.4.1.1 Tax Holidays

En annan skatteförmån som inkluderas i CIT är *tax holidays*. *Tax holidays* innebär skattebefrielser eller skattereduceringar av CIT som ett företag får erhålla under en specifik period (PwC, 2008, 30). Företagen får ta del av olika nivåer av skattebefrielser och

skattelättnader. Längden på planerad investering avgör vilken nivå företaget hamnar på. Under 2008 gjordes även denna skatt om från att tidigare ha innefattat tre nivåer till att nu endast innefatta två. Innan lagen gjordes om 2004 använde man sig av olika skattenivåer för inhemska och utländska företag (Yui, 2006, 16). Den övre CIT nivån ligger nu på 20 % för företag som planerar att investera i landet under tio år och den lägre nivån på 10 % för investeringar planerade under femton år. Den övre nivån innebär även en CIT befrielse under de två första investeringsåren samt en minskning av skatten på 50 % under ytterligare fyra år, därefter ligger CIT på 20 %. Förmånstagare inkluderar nya företag vilka investerar i regioner med socioekonomiska problem. Den lägre nivån innefattar även en CIT befrielse, dock under de fyra första åren samt en 50 % minskning av CIT under ytterligare nio år. Förmånstagare här är företag vars investeringar är lokaliserade i zoner⁸ eller i regioner med socioekonomiska problem. De nya skattereglerna har lett till att fler företag har kunnat ta del av förmånsskatterna. Vietnam räknar med att förlora fem miljarder VND i skatteintäkter i och med de nya reglerna. Dock förväntar de sig att skatteincitamenten kommer att leda till ökad konkurrenskraft, vilket i sin tur kommer att leda till högre intäkter för landet (Vietnam Briefing, *Vietnam's Revised Corporate Income Tax, 2008*).

3.4.2 Value added tax

Förädlingsvärdet av varor och tjänster är det extra värde som tillkommer vid produktion, distribution eller konsumtion (PwC, 2008, 31). VAT är en skatt på detta värde och introducerades efter den andra skattereformen 1999. VAT motsvarar den tidigare *turnover tax* som uppkom under första skattereformen i början av 1990-talet (Yui, 2006, 3). Efter reformen fick skatten en bredare skattebas, vilket tydligt syntes på skatteintäkterna som ökade. Sedan dess har VAT fungerat effektivt och är idag efter CIT en av landets största inkomstkällor (Watanabe m.fl., 2005, 99). Det finns tre stycken olika skattenivåer på VAT. Den första ligger på 0 % och inkluderar varor som skall gå på export eller varor som tillverkas av utlandsägda företag. Den andra skattenivån på 5 % appliceras på nödvändiga varor och tjänster som vatten, gödningsmedel, medicin, utbildning och forskning. Den tredje skattenivån på 10 % är standardskatten som gäller för de flesta varor och tjänster. De två lägsta nivåerna på 0 % och 5 % är de som gynnar utländska investerare och Vietnams export (PwC, 2008, 31). Liksom CIT reformerades även VAT under 2008 och den nya lagen trädde i kraft i januari 2009. De nya skattereglerna innebär att internationella transporter helt befrias från VAT, vilket tidigare

⁸ Dessa förklaras närmare nedan

inte var fallet. Den andra skattenivån på 5 % skall nu endast gälla för varor och tjänster i ett mindre antal sektorer som främst rör exempelvis jordbruket och jordbruksprodukter (Van, m.fl., 2008, 5).

3.6 Zoner

Precis som sina grannländer i Asien har Vietnam ett flertal zoner och parker för att locka till sig utländska företag och investeringar. Syftet med att inrätta zoner i ett land är främst att öka inflödet av utländskt kapital och kunskap i landet, som på sikt skall leda till ekonomisk utveckling. De första zonerna öppnades upp i landet i början av 90-talet. Zonerna var även en policy som regeringen använde sig av för att få geografisk kontroll över var investeringarna lokaliserades, öka exporten samt för att skapa arbetstillfällen i landet (PwC, 2008, 27). Zonerna är lokaliserade över hela landet, även om de flesta är koncentrerade i Hanoi och Ho Chi Minh City med omnejd. Det har även visats att zonerna har attraherat stora mängder investeringar till regioner med låg FDI andel. Exempelvis har Mekong River Delta attraherat endast 3 % av landets totala FDI, dock tillhör 30 % av dessa zoner i regionen (UN, 2007, 17). I Vietnam finns det många olika typer av zoner, men främst tre stycken som bistått till att locka till sig utländska direktinvesteringar, nämligen industrizoner, high tech zoner samt ekonomiska zoner (MPI, *Investment Management Rights...*, 2008).

Till industrizonerna kommer företag vilka är specialiserade på produktion av industrivaror. Exportzoner hör till industrizonerna och är koncentrerade på de företag vars produktion skall gå på export eller på företag som sysslar med exportrelaterade aktiviteter. Under de senaste åren har industrizonerna spelat en viktig roll i att attrahera FDI (PwC, 2008, 27). I slutet på 2007 hade 150 stycken industrizoner etablerats i 49 städer i Vietnam med ett registrerat kapital⁹ på 24,2 miljarder US dollar. Zonerna är koncentrerade till landets tre ekonomiska nyckelregioner, South East, Central Coast samt Red River Delta (Business In Asia, *Vietnam's Industrial Zones...*, 2008).

De företag och organisationer som är aktiva inom industrizonerna erhåller viss preferensbehandling i form av CIT lättnader och skattebefrielser i upp till fyra år. Företagen kan även undgå att helt betala importtullar samt VAT på importvaror som används vid investeringsprojekt i zonerna. Företagen kan även få tillgång till låga eller i vissa fall inga

⁹ Registrerat kapital är det kapital ett företag annonsera vid en investering. Det är därmed skilt från faktiska investeringar.

arrendekostnader. Andra rättigheter företagen får åtnjuta inom zonerna är att de exempelvis kan hyra ut och sälja de fabriker de investerat i (PwC, 2008, 27).

High Tech zonerna är multifunktionella ekonomisk-teknologiska zoner som etablerats för att locka till sig ny avancerad teknologi, vilket landet inte haft tillgång till tidigare. Zonerna uppmuntrar även teknologisk forskning samt utbildning för att kunna behärska mer avancerad teknologi. I high tech zonerna ges företagen skatteförmåner som CIT lätnader och skattebefrielser i upp till fyra år. Även i dessa zoner erhåller företagen låga arrendekostnader och kan även helt befrias från dessa för projektet som berör teknologisk forskning och utveckling. Investerare och arbetare i high tech zoner kan dra nytta av boendefördelar genom exempelvis hyreslätnader (PwC, 2008, 28). Idag finns det två high tech zoner i Vietnam, belägna vid Ho Chi Minh City samt Hanoi City, men regeringen planerar att inom snar framtid inrätta ytterligare två. Detta på grund av att de redan två etablerade zonerna har lyckats attrahera betydande summor av utländskt kapital (IDRC, *The Emerging High-tech Zones in Viet Nam*, 2008).

Den tredje typen av zon som lockar utländska direktinvesteringar är ekonomiska zoner. En ekonomisk zon innebär ett speciellt ekonomiskt område vilket är separerat från det generella investeringsklimat som råder i landet. Även här erhåller investerarna speciella gynnsamma preferenser. Liksom ovanstående zoner erbjuder ekonomiska zoner CIT lätnader och befrielser till sina investerare i upp till fyra år (MFI, *Investment Management Rights...*, 2008). Både inhemska och utländska arbetare som är verksamma inom zonen kan dra nytta av en reducerad inkomstskatt. Företagen kan också bli befriade från importtullar samt VAT om importerade insatsvaror är nödvändiga i företagets produktion och ej går att finna inom landets gränser (PwC, 2008, 29).

3.7 Handelspolitik

Varor som exporteras eller importeras, samt varor vilka passerar mellan inhemska marknaden och zoner skall alla beskattas med tullar. Ett av Vietnams mål med *Doi Moi* reformen var att använda sig av en utåtorienterad handelspolitik, som syftade till att öka exporten (Nguyen, 2004, 11). För att främja exporten och importen har landet infört en del undantag på varor vilka befrias från tullar och avgifter (VLC, 2008). Företag som gynnas av befrielserna är de som investerat i projekt i valda områden eller sektorer. Det finns även tullbefrielser av mer

humanitär karaktär som rör biståndsprogram med avseende på säkerhetsfrågor, nationellt försvar, vetenskap, utbildning och forskning. Det finns tre olika typer av tullsats på importerade varor i landet, beroende på hur Vietnams handelsrelation är med det exporterande landet. Den första tullsatsen är standardtull och appliceras på de varor som handlas med länder som Vietnam inte har MFN status med. Den andra tullsatsen är fördelaktig tull och ges till de länder vilka har MFN- status med Vietnam. Dessa tullar ligger runt 50 % lägre än de vanliga tullarna, men varierar från exportland till exportland (PwC, 2008, 32). Efter Vietnams inträde i WTO, har landet MFN -status gentemot alla medlemsländer, vilket innebär att landet inte längre kan diskriminera mellan olika länder. Den tredje tullnivån, speciell fördelaktig, ges till de länder som ingått speciella handelsavtal med Vietnam. Exempel på ett sådant avtal är ASEAN, där alla medlemsländer gynnas av denna speciellt fördelaktiga tullsats. För att varor skall bli berättigade fördelaktig och speciellt fördelaktig tullsats krävs det att dessa är ursprungsmärkta. Då den Vietnamesiska regeringen främjar export finns det endast ett fåtal exportvaror som belastas med tull. De företag som belastas med tull är de som exempelvis exporterar naturresurser, ris eller fisk och skaldjur (PwC, 2008, 32).

3.8 Mått på FDI policys - egna beräkningar för Vietnam

För att undersöka vilket förhållningssätt Vietnam har gentemot FDI, det vill säga hur aktivt de försöker attrahera FDI, kommer vi att använda oss av en metod utvecklad av Wei där länders FDI policys mäts. Weis egen kritik gällande denna metod är att den är enkel och därför inte inberäknar de sanna variationerna i staters policys, men han menar även att det fortfarande är viktigt för statistiska analyser att ha ett mått på dessa policys. Beräkningarna görs genom ett FDI restriktionsindex samt ett FDI incitamentsindex. Varje index är en summa av fyra olika variabler, som vardera kan anta värdet 0 eller 1. Indexet för FDI restriktioner kan anta värdet 0-4, där 0 innebär att det inte finns några restriktioner och 4 innebär att det finns restriktioner inom alla variabler. Samma sak gäller för indexet för FDI incitament. Indexvariablerna för FDI restriktioner beräknar huruvida; A) det finns valutaväxlingsregler som negativt påverkar utländska företags möjligheter att importera inputs, B) det finns förbud mot FDI i strategiska sektorer¹⁰, C) det finns ett förbud mot FDI i sektorer som i utvecklade länder ses som ickestrategiska, D) det finns begränsningar gällande äganderätt. FDI incitamentsindexet mäter huruvida; E) det finns specifika incitament att investera i särskilda sektorer eller regioner, F) det finns specifika skatteförmåner mot utländska företag, G) det finns offentliga bidrag,

¹⁰ Exempel på strategiska sektorer är försvaret och massmedia

subventionerade lån, reducerade arrenden eller andra icke-skattemässiga bidrag specifika för utländska företag, H) man främjar exportindustrin genom exportzoner eller speciella ekonomiska zoner. (Wei, 2000, 310-311)

Tabell 2: Världsländers policys gentemot FDI

Länder	A	B	C	D	Totala restriktionsvariabel	E	F	G	H	Totala incitamentsvariabel	Nettoincitament
Argentina	0	0	0	0	0	1	0	0	1	2	2
Indien	1	1	0	1	3	0	0	0	1	1	-2
Japan	0	0	1	0	1	0	0	0	0	0	-1
Kina	1	1	1	1	4	1	0	1	1	3	-1
Nederländerna	0	0	0	0	0	1	0	0	1	2	2
Taiwan	1	1	1	1	4	1	0	0	1	2	-2
Ukraina	1	1	1	1	4	1	0	0	0	1	-3
USA	0	1	0	0	1	0	1	0	1	2	1
Vietnam	0	1	1	1	3	1	1	1	1	4	1

Källa: Wei, (2000) och egna beräkningar för Vietnam.

Tabellen ovan visar data från ett urval av länder från Weis artikel. Nettoincitament innebär skillnaden mellan de totala incitamentsvariablerna och de totala restriktionsvariablerna. Enligt denna beräkning är de länder som är minst FDI gästvänliga de länder som har ett nettoincitamentvärde på -2 eller mindre. De länder som har ett nettoincitamentvärde på 2 eller mer är de länder som mest aktivt försöker attrahera FDI. (Wei, 2000, 311) Argentina, Israel, Nederländerna samt Storbritannien är de enda länder som i Weis diagram har ett värde på 2 eller mer.

Då Weis diagram ej tar Vietnam i beaktning kommer vi därför undersöka vilket nettoincitamentsvärde Vietnam skulle anta. Genom att gå igenom restriktionsindexets fyra olika variabler samt incitamentsindexets fyra olika variabler kommer vi argumentera oss fram till vilket värde mellan 0 och 1 Vietnam skulle anta under respektive variabel.

I den första restriktionsvariabel A får Vietnam 0 eftersom vi inte funnit några uppgifter kring att det finns valutaväxlingsregler som negativt påverkar utländska investerars importmöjligheter. Däremot finns det olika importbefrielser de kan dra nytta av. I både B och C får Vietnam 1, då vi kan se att i appendix A i appendix III och IV från *Decree No. 108/2006/ND-CP* finns förbud mot strategiska sektorer och även förbud i sektorer som i utvecklade länder ses som icke-strategiska. Även i den sista restriktionsvariabeln D får

Vietnam 1 då det som tidigare nämnt finns begränsningar gällande utländska företags äganderätt. Gällande incitamentsvariablerna har vi gett Vietnam 1 i alla variabler. Som vi diskuterat finns olika former av zoner; industrizoner, high tech zoner samt ekonomiska zoner. Detta innebär att det finns specifika incitament att investera i särskilda sektorer eller regioner (E), Vietnam försöker även främja exportsindustrin genom exportzoner (H) samt erbjuds det i industrizonerna andra icke-skattemässiga fördelar (G). Variabel F uppfylls då det finns olika skatteförmåner av exempelvis CIT och VAT. Sammanfattningsvis ger detta Vietnam ett nettoincitamentsvärde på 1, vilket innebär att de inte är FDI ogästvänliga, dock tillhör landet inte heller den grupp länder som aktivt försöker attrahera FDI. Vietnam försöker med andra ord attrahera FDI genom olika incitamentspolicys, men effekten av dessa minskas då Vietnam har många restriktioner gentemot FDI. Då de negativa effekterna av restriktiva policys är starkare än de positiva effekterna av liberala policys, kan i Vietnam avlägsnandet av FDI restriktioner därmed påverka inflödet av FDI mer än införandet av nya FDI incitament.

4. Policys effekter på FDI

”Government policy is believed to be of importance in the location decisions of foreign investors. At the sub-national level, several studies have reported the positive and significant effect of government policies on attracting FDI” (Ngyuen m.fl., 2007, 31)

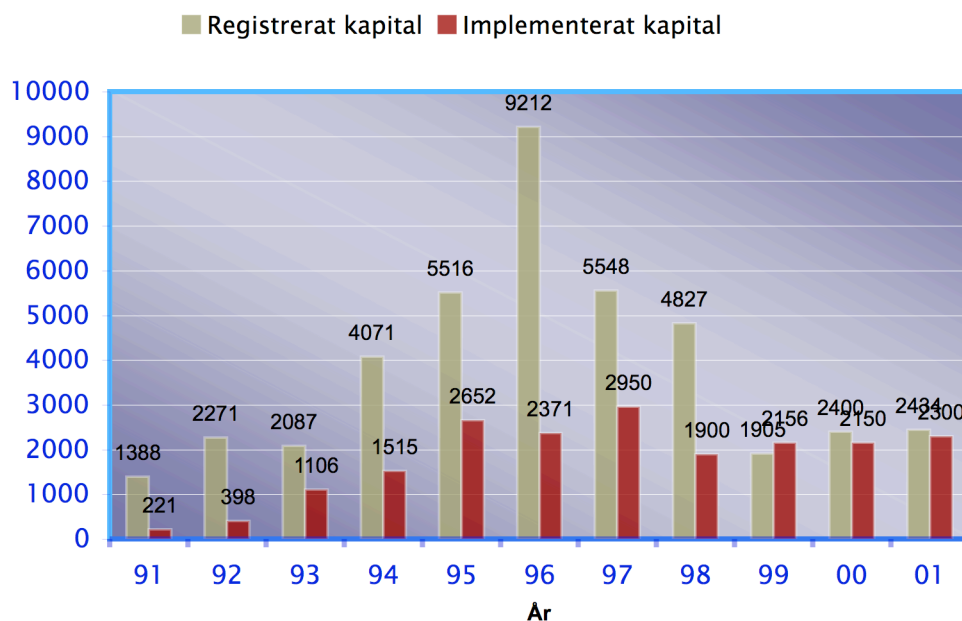
Utländska direktinvesteringar har varit viktigt för den ekonomiska tillväxten i Vietnam. Sedan starten av *Doi Moi* har betydande summor av FDI flödat in i landet, vilka har fungerat som en viktig byggsten under landets övergång till en marknadsstyrd ekonomi. Till följd av den ekonomiska reformen i Vietnam har det i landet skett åtskilliga policyförändringar de senaste två decennierna, förändringar som förbättrat investeringsklimatet. I detta avsnitt avser vi knyta samman våra tidigare avsnitt för att uppfylla den sista delen i vårt syfte; att analysera policys effekter på FDI. Vi har valt att fokusera på de policys som vi anser har haft störst inverkan på FDI. Vi är medvetna om att andra faktorer än policys har påverkat inflödet av FDI i landet. Den ökade ekonomiska integrationen i världen som lett till att det globala flödet av FDI ökat, är bland annat en faktor som vi inte haft utrymme för i denna uppsats.

4.1 FDI under två decennier

Många utländska företag kom under slutet på 1980 talet att se potential i det växande Vietnam med dess stora marknad på då 70 miljoner människor. Sedan dess har många utländska företag använt Vietnam som exportplattform (UN, 2007, 10). Andra faktorer som lockade företagen till Vietnam var landets stabila politiska klimat, billig arbetskraft (Goliath, *US investors to match trade pace*) samt dess unga arbetsstyrka med hög arbetsmoral och relativt hög läs och skrivkunnighet. Oexploaterade naturtillgångar var även något som lockade företagen (Nguyen m.fl., 2007, 4) Till en början tilläts endast utländska investeringar i form av så kallade *joint ventures*, där det lokala företaget erhöll 30 % av det totala värdet av investeringen (Nguyen m.fl., 2002, 5). Fyra år efter att *Foreign Investment Law* implementerats och fem år efter *Doi Moi*, 1991, uppmättes FDI till 1,3 miljarder US dollar registrerat kapital (Doanh, 2002, 2). Perioden efter detta har i Vietnam kommit att kallas *”Investment boom”*, då summan av det registrerade kapitalet för licensierade projekt ökade kraftigt (Nguyen m.fl., 2007, 7). 1996 nådde summan av FDI sin 90-tals pik. Inflödet av utländska direktinvesteringar som andel av BNP var då det näst största bland världens utvecklingsländer (Freeman, 2002, 5) och uppmättes till hela 9,2 miljarder US dollar (Doanh,

2002, 2), en ökning på cirka 560 % från 1991. Jämfört med den dramatiska ökningen i registrerat kapital är dock det faktiska implementerade kapitalet¹¹ betydligt lägre, något som kan ses nedan i diagram 1. Vietnam fick sedan lida hårt av den ekonomiska krisen som drabbade de asiatiska länderna 1997 och framåt (Nguyen m.fl., 2007, 7). Som ses i diagrammet nedan påverkade krisen FDI inflödet markant, främst det registrerade kapitalet som på bara något år minskade kraftigt med ungefär 50 %. En annan förklaring som diskuterats till minskningen av FDI under samma period var bristen på nya åtgärder för att attrahera nya investeringar (Jenkins, 2006, 123). Nedgången höll i sig fram till 2005 då 6,8 miljarder US dollar registrerat kapital uppmättes (GSO, 2008).

Diagram 1: Inflödet av FDI mellan 1988 och 2005
(Miljoner US dollar)

Källa: Doanh (2002)

I februari 2008 hade 80 olika länder investerat i landet och i november 2008 stod årets FDI för 5,9 miljarder US dollar, registrerat kapital (GSO, 2008). Under sista kvartalet 2008 har dock FDI inflödet minskat kraftigt i och med den ekonomiska världskrisen, vilket tvingat företag att dra tillbaka redan registrerade och planerade investeringar (Vietpartners, *FDI update*, 2008).

¹¹ Implementerat kapital är det faktiska kapital som företagen investerar.

4.1.1 Investeringarna

Ngyuen m.fl., (2007, 37) hävdar att olika policys attraherar olika typer av FDI samt investerare från olika länder. I slutet på 1980 talet, var det främst företag från Australien och Europa som investerade i Vietnam. Inte långt efter i början på 1990 talet började även grannländerna i Asien att se potential i landet och inflödet av FDI från Asien tog nu sin början. Investerare från Taiwan började tidigt agera på den vietnamesiska marknaden, främst inom textilindustrin (UN, 2007, 14-15). Som ses i tabell 2 är ASEAN länderna en av de tio största investeringarna i Vietnam. Samtidigt stod sex andra länder i Asien för den största mängden totala investeringar i landet mellan åren 1988 och 2007. Dessa länder var Syd Korea (14,7 %), Singapore (12,63 %), Taiwan (12,15 %), Japan (9,82 %), Hongkong (7,04 %) samt Kina (1,82 %). Vad beror det på att många närliggande länder investerat stora mängder kapital i Vietnam? Vi kan finna en förklaring i OLI teorin om bestämningsfaktorer bakom FDI. Lokaliseringsfaktorn i teorin påstår att ett land kan vara attraktivt för företag att investera i om det är kulturellt eller geografiskt besläktat, vilket ses som en social/kulturell fördel. Därmed kan policys som uppmuntrar detta ses som en lokaliseringfördel för företagen. Ökad ekonomisk integration genom regionala samarbeten är exempel på en sådan fördel. Syd Korea skrev på ett frihandelsavtal med ASEAN 2005 (ASEAN, *Core Elements of the Framework Agreement for ASEAN-Korea Free Trade Area*) och investeringarna till Vietnam har till följd av avtalet ökat kraftigt (GSO, 2008). Idag har Syd Korea högst andel registrerat kapital i Vietnam och är därmed en av landets viktigaste investerare.

Tabell 3: Länder som investerat i Vietnam mellan 1988 och 2007

(Antal projekt samt miljoner US dollar)

Land	Antal projekt	Registrerat kapital	Andel registrerat kapital
Totalt	9810	99596,20	100%
Taiwan(Kina)	2003	12100,2	12,15%
Syd Korea	1861	14647,3	14,71%
Japan	997	9783,5	9,82%
Kina	638	1814,8	1,82%
Singapore	632	12575,2	12,63%
Hong Kong	621	7007,7	7,04%
EU	894	11981,6	12,03%
USA & Kanada	531	4164,3	4,18%
ASEAN ¹²	640	4239,7	4,26%
Andra	993	21281,90	21,37%

Källa: GSO (2008)

¹² Singapore ej inkluderat

Vietnam har slutit flera handels samt investeringsavtal, både på regional men även global nivå. Globala avtal såsom BTA och WTO har haft en positiv effekt på inflödet av FDI i Vietnam. Följden av avtalen blir att potentiella utländska investerare upplever sociala/kulturella fördelar i Vietnam. Dessa fördelar ges i uttryck av globala lagar, normer och standards som avtalen skapar. Vietnams handels samt investeringsavtal leder därmed till ökat förtroende för Vietnam i det internationella samfundet samt ett tryggare investeringsklimat för investerarna. I likhet med investeringsavtal gör de stabila investeringslagar att Vietnams kan ses som en pålitlig FDI mottagare. Detta kan istället ses som en politisk lokaliseringfördel av potentiella investerare då landet konstant reformerat sina investeringslagar och regler, vilket bidragit till att dessa har förtydligats för att förbättra och förenkla investeringsklimatet för de utländska investerarna.

Till skillnad från andra utvecklingsländer har Vietnam inte mottagit stora mängder FDI från USA, endast 3,5 % av totala investeringar (GSO, 2008). Mellan 2002 och 2006 dubblerades dock det registrerade kapital från USA jämfört med perioden 1997 till 2001, samtidigt ökade exporten från Vietnam till USA (UN, 2007, 14-15). Nguyen m.fl. (2007) har sammanfattat flera forskares resultat och funnit att BTA är en väsentlig förklaring till det ökade inflödet av FDI i Vietnam. Det ökade inflödet berodde inte endast på ökad handel med USA, utan även att asiatiska grannländer genom avtalet såg FDI potential i Vietnam och därmed ökade sina investeringar (Goliath, *US investors to match trade pace*). Avtalet har även fungerat som språngbräda för Vietnam gällande dess inträde i WTO. WTO inträdet innebar att Vietnam behövde uppfylla vissa åtaganden. Ett åtagande som krävdes var att Vietnam skulle reformera sina SOEs. Detta medförde att utländska investerare nu kunde delta i *equitization* processen i Vietnam och därmed fick investerare större tillgänglighet till den Vietnamesiska marknaden. Denna tillgänglighet kan av företagen ses som en ekonomisk lokaliseringfördel.

Ett annat krav WTO ställde var att alla investerare skulle behandlas lika. Detta ledde bland annat till skattereformen av CIT 2004, som då blev 28 % för både inhemska och utländska investerare. Utländska företag gynnades tidigare av en 7 % lägre inkomstskatt än de inhemska företagen, en policy som visar på att landet försökte locka till sig FDI. Enligt Fletcher (2002) finns det olika resultat gällande effekterna av skatteincitament. Generellt sett visar dock resultaten att skatteincitamenten har påverkat investeringarna positivt. Han påstår även att den allmänna uppfattningen är att varje minskning av CIT med 1 % ökar FDI med cirka 2 %.

Trots att Vietnam förlorar intäkter i och med skattelättnader hoppas de på framtida vinster genom ökat FDI inflöde. Genom att skatten blev gemensam 2004, gjorde det att konkurrensen mellan inhemska och utländska investerare ökade. En FDI effekt vi kan tänka oss av denna konkurrens är att nya projekt som initieras i Vietnam får högre kvalitet genom ökad effektivitet.

4.1.2 Regioner och Provinser

Vietnam består av 8 regioner och 64 provinser (GSO, 2008). Alla provinser har kommit att attrahera FDI sedan slutet på 1980 talet. Distributionen av FDI är dock ojämnt fördelad mellan regionerna och ett fåtal regioner har mottagit majoriteten av investeringarna (UN, 2007, 13). Som ses i tabell 3 nedan har fördelningen av FDI mellan regionerna varierat under 1990 talet. South East regionen med den ekonomiska metropolen Ho Chi Min i spetsen har de senaste årtiondena attraherat störst andel FDI. Även regionen Red River Delta, som bland annat Hanoi tillhör, har lyckats attrahera en större mängd FDI.

I dessa regioner har Vietnams regering låtit inrätta zoner. Vi har observerat att de flesta zonerna är lokaliserade i Vietnams tre ekonomiska nyckelregioner; South East, Central Coast samt Red River Delta. I samband med att zonerna inrättades har dessa regioner från 1991 till 2000 ökat sitt FDI inflöde avsevärt, vilket kan ses i tabell 3 nedan. Regeringen har i och med inrättningen av zoner i dessa regioner skapat politiska lokaliseringfördelar för investerare. Denna företagsfrämjande strategi har därmed uppfyllt sitt syfte, att öka inflödet av FDI samt gett regeringen viss geografisk kontroll över den FDI som landet attraherat.

Tabell 4: Fördelning av FDI mellan regioner under 1990 talet

(Miljoner US dollar)

Regioner	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
North										
East	1,9	1	22,1	56,5	60,3	158,3	179	114	95	97
North										
West	0,2	0,1	22,5	6,3	6,7	5,4	6,1	3,9	3,2	3,3
Red River										
Delta	58,6	192,1	315,3	779,9	1131	918	863	619	392	299
North										
Central	0,4	10,4	32,4	58,3	67	70,2	110	130	74	118
Central										
Coast	4,3	5,2	14,5	67,2	94,9	117	91	175	266	281
Central										
Highland	4,3	21,3	11,2	13,4	27,9	20,5	41	7,1	13	8,9
South										
East	338	324,3	682	1192	1268	1508	1537	1232	1286	1368
Mekong										
River										
Delta	20,5	21,3	39,1	69,5	140	126	311	80	47,9	55,7

Källa: Le Vietn, (2004)

Som ses nedan i tabell 4 attraherade regionen South East hela 54,10 % av det registrerade utländska kapitalet mellan 1988 och 2006. Central Coast attraherade 6,7 % och Red River Delta 25,9 %. Att städerna Ho Chi Min City och Hanoi, landets två största ekonomiska centrum, är belägna i två av dessa regioner är ännu en anledning till att just dessa, genom policys, valts ut som Vietnams främsta mottagare av FDI. Tydligt ses även att dessa enorma investeringar, koncentrerade till ett fåtal regioner, gjort att andra regioner endast attraherat små mängder FDI.

Tabell 5: Fördelning av FDI mellan regioner, 1988-2006

(Antal projekt och miljoner US dollar)

Regioner	Antal projekt	Registrerat kapital	Andel registrerat kapital	Registrerat kapital/capita (dollar)
Totalt	8213	75243	100,00%	23,47
North East	358	2445	3,10%	0,26
North West	27	115	0,20%	0,04
Red River Delta	1781	20241	25,90%	5,75
(Ha Noi)	(949)	(12561)	(16,10%)	(3,90)
(Hai Phong)	(266)	(2648)	(3,40%)	(1,47)
(Andra)	(566)	(5031)	(6,40%)	(0,38)
North Central	125	1473	1,90%	0,14
Central Coast	349	5276	6,70%	0,74
Central Highlands	113	1041	1,30%	0,21
South East	5126	42337	54,10%	16,20
(Binh Duong)	(1315)	(6700)	(8,60%)	(6,95)
(Dong Nai)	(870)	(10410)	(13,30%)	(4,70)
(Ho Chi Min)	(2504)	(17896)	(22,90%)	(2,93)
(Andra)	(437)	(7332)	(9,40%)	(1,62)
Mekong River Delta	334	2315	3,00%	0,13

Källa: UN (2007) och GSO (2008)

Under året 2008 hade Vietnams regioner fram till november attraherat 1059 projekt. Detta är en minskning från föregående år då 1544 nya projekt licensierades i landet, en minskning på nästan 46 % (GSO, 2008). Denna nedgång beror främst på den ekonomiska krisen i världen och enligt oss är inte bristen på nya policys orsaken.

4.1.3 Export och Sektorer

Ett av Vietnams mål med *Doi Moi* reformen var att öka exporten. Landets incitamentspolicys visar tydligt på att regeringen har och fortsätter att medvetet styra in FDI i specifika sektorer, särskilt den exportorienterade tillverkningsindustrin. Under de senaste två decennierna har mottagande sektorer av FDI varierat. Vietnam har gått från en jordbruksbaserad till tillverkningsindustribaserad ekonomi (UN, 2007, 10). Mellan åren 1988 och 1992 stod bränslesektorn för hela 50 % av total FDI, vilket även syntes på landets export som då främst bestod av petroleum (Nguyen, 2004, 11). Tillverkningsindustrin attraherade endast 15 % av de totala FDI inflödet under samma period (Jenkins, 2006, 127). Genom införandet av policys som främjade exporten kunde Vietnam efter 1992 observera betydande investeringar från

utlandet till tillverkningsindustrin. Under senare hälften av 1990 talet stod denna sektor för 45 % av det utländska registrerade kapitalet och exporten från Vietnam ökade med sju gånger så mycket mellan 1991 till 2000 (Dapice, 2001, 1).

En förklaring vi observerat till Vietnams framgång i att attrahera FDI till tillverkningsindustrin är landets fördelaktiga handelspolitik, en strategi de använt sig av sedan början på 1990 talet. Denna policystrategi kan även den ses som en politisk lokaliseringfördel för företagen då de låga import och exporttullarna fungerar som investeringsincitament för utländska företag. Effekten av denna företagsfrämjande strategi blev således att de utländska investerarna började använda landet som exportplattform. Som ses i tabell 5 har utländska företag investerat i totalt 9810 projekt mellan 1988 och 2007. Av dessa har tillverkningsindustrin attraherat flest projekt, 6323 stycken, vilket står för nästan 64,5 % av projekten. På andra plats i att ha attraherat FDI under samma tidsperiod ligger fastigheter på 1340 projekt, vilket står för en betydligt lägre andel, cirka 14 %, av de totala projekten.

Tabell 6: Mottagande sektorer av FDI mellan 1988 och 2007

(Antal projekt och miljoner US dollar)

Sektor	Antal projek	Registrerat kapital	Andel av antal projekt	Andel av registrerat kapital
Totalt	9810	99596,2	100%	100%
Tillverkningsindustrin	6323	52345,4	64,45%	52,56%
Fastigheter	1341	14191,8	13,67%	14,25%
Skog och jordbruk	518	3397,5	5,28%	3,41%
Hotel och restaurang	291	7620,6	2,97%	7,65%
Transport och kommunikation	272	5072,3	2,77%	5,09%
Byggindustrin	254	6808	2,59%	6,84%
Gruvindustrin	119	3742,8	1,21%	3,76%
Finans	65	862,7	0,66%	0,87%
Andra	627	5555,1	6,39%	5,58%

Källa: GSO (2008)

Även Vietnams zoner fungerar som policystrategi för att attrahera FDI till den exportorienterade tillverkningsindustri. De tre zonerna vi tidigare nämnt är alla specialiserade på att attrahera olika typer av FDI. De flesta zonerna i landet är dock industri samt

exportzoner, vilka koncentrerar sig på att locka företag vars produktion skall gå på export. Då regeringen låtit inrätta över 150 stycken av dessa, betydligt fler än de andra zonerna, visar detta återigen på att landet vill attrahera FDI till industrisektorn. De gynnsamma exportförhållandena i zonerna skapar lokaliseringsfördelar för utländska exportorienterade företag. High tech zonerna har även de lyckats locka till sig en betydande mängd FDI. De utländska företagen som investerar i dessa zoner erhåller dock i princip samma förmåner som investerarna i de mer exportorienterade zonerna. Att high tech företagen erhåller samma förmåner kan av oss tolkas som att high tech företagens val med att investera i Vietnam är på grund av lokaliseringsfördelar, liksom andra icke high tech företag. Detta trots att Vietnams syfte med att attrahera dessa företag är att främja teknologisk kunskap i landet. Även de ekonomiska zonerna använder sig av incitamentpolicys, vilket gör det förmånligt för utländska investerare att förlägga produktion i Vietnam. I dessa zoner får företagen främst åtnjuta ekonomiska lokaliseringsfördelar, med exempelvis gynnsamma produktionskostnader.

En av de förmåner företagen erhåller i ovannämnda zoner är olika skatteförmåner, vilka i sig främjar export. Exempel på detta är att utländska företag slipper betala VAT på importvaror som används vid investeringsprojekt i zonerna. Inrättandet av zoner i Vietnam är en långsiktigt FDI satsning koncentrerade till specifika regioner, men även utanför zonerna satsar regeringen på en långsiktig investeringsutveckling. Företagen kan genom *tax holidays* åtnjuta reduceringar av CIT, vilket gör det fördelaktigt för företag att investera i landet under en längre period.

Genom att regeringen satsat kraftigt på policys som kommit att attrahera exportorienterad FDI kan vi konstatera att Vietnam liksom många andra övergångsekonomier lyckats locka till sig vertikal FDI. Som teorin säger är vertikal FDI exportorienterad då företag fragmenterar sin produktion till de mest fördelaktiga produktionsländerna något som stämmer väl överens med den FDI utveckling vi sett i Vietnam. Vi kan även konstatera att Vietnam inte har attraherat särskilt stor mängd horisontell, marknadssökande, FDI. Detta visar på att utländska företag har valt Vietnam som ett centrum för produktion och global handel.

4.2 Vietnams FDI prestation och potential i världen

UNCTAD har utformat två index som rangordnar länder efter dess FDI prestation samt FDI potential. *Inward Performance Index* rankar länder efter hur mycket FDI de har mottagit i förhållande till ekonomins storlek. Indexet räknas fram genom att jämföra ett lands andel av total global FDI med landets andel av total global BNP. Ett tal större än 1 indikerar att landet fått mer FDI än dess relativa ekonomiska storlek. Ett tal mindre än 1 visar motsatsen. I en lista på 141 länder som visar *Inward FDI Performance Index 2005-2007* med Hongkong i toppen, rankades Vietnam på plats 43 med ett index på 2,152. Vietnam hamnade här över både grannländerna Thailand och Kina som låg på 64:e plats respektive 88:e plats. (UNCTAD, *FDI Indices*). *Inward Potential Index* rankar länder efter deras potential i att attrahera utländska direktinvesteringar. Vid uträkningen av indexet tas tolv faktorer¹³ med i beräkningen som anses ha påverkan på ett lands attraktionskraft av FDI. Landet bedöms för varje faktor med ett tal mellan noll och ett, där noll är låg potential och ett är hög potential. Indexet beräknas sedan med ett genomsnitt av dessa tolv tal, som sedan rankar länderna i ordning, med högst potential att attrahera först. I den senaste listan som presenterades med 141 länder från perioden 2004 till 2006, rankades USA högst med ett index på 0,618. Vietnam hamnade på 80:e plats med ett index på 0,174 under samma period, här efter grannländerna Kina och Thailand som rankades på plats 30 respektive plats 63. 1988 var Vietnams index 0,098 och har sedan dess förbättrats och nådde sin topp 2002 med ett index på 0,184. (UNCTAD, *FDI Indices*)

I ett globalt sammanhang kan vi då genom *Inward Performance Index* konstatera att Vietnam med dess index på 2,152, relativt sin ekonomiska storlek tagit emot stor mängd FDI. Denna positiva prestation kan förklaras genom framsteg i de tolv faktorer som undersöks i *Inward Potential Index*, framsteg som gjorts tack vare nya policys. Indexet visar på att Vietnams potential i att attrahera FDI ligger på en genomsnittlig nivå vid en global jämförelse. Dock bör man ha i åtanke att landet är en övergångsekonomi och fokus bör därför läggas på att landets attraktionskraft till FDI har förbättrats avsevärt sedan *Doi Moi*.

¹³ Se appendix B.

5. Slutsats och framtida investeringspolicys

Vi kommer i detta avsnitt sammanfatta vår analys och dra slutsatser kring vårt syfte. Därefter kommer vi kort att diskutera Vietnams framtida investeringspolicys i relation till en FN rapport som ger direktiv kring hur Vietnam i framtiden kan förbättra sitt investeringsklimat.

5.1 Slutsats

Efter att vi undersökt Vietnam policystrategier har vi främst observerat positiva policyeffekter på FDI inflödet. I ett globalt perspektiv har Vietnam presterat väl i förhållande till dess ekonomiska storlek, dock kan landets potential i att attrahera FDI förbättras. Det finns vissa restriktionselement i Vietnams investeringspolicys som har reducerat effekten av incitamentspolicys och därmed påverkat FDI inflödet negativt. Vietnams incitamentspolicys reflekterar regeringens strategi om att styra in FDI i specifika regioner och sektorer. Landet har särskilt försökt att attrahera FDI till den exportorienterade tillverkningsindustrin, en strategi som fungerat då den mesta av FDI:n i Vietnam gått till denna sektor och många investerare ser landet som en exportplattform. Huruvida Vietnams styrning av FDI har varit enbart positivt är svårt för oss att avgöra, men i och med den ökade konkurrensen om FDI måste länder erbjuda vad företagen efterfrågar. Den olika policys som implementerats har inriktat sig på att försöka influera företagens bestämningsfaktorer bakom FDI och som visats har styrningen haft en positiv inverkan på FDI. Att Vietnam hade attraherat samma mängd FDI utan denna positiva styrning mot specifika regioner eller sektorer tror vi ej och vi konkludera därmed att Vietnams policys är främst utformade för att attrahera vertikal FDI.

Lokaliseringsfördelen är den enda bestämningsfaktor bakom FDI som Vietnam själva kan påverka. Dessa fördelar influerar företagens investeringsbeslut och Vietnam har därför implementerat flera olika policys för att ur företagens perspektiv förstärka landets investeringsfördelar. Sedan Vietnam började tillämpa investeringspolicys har inflödet av FDI ökat i landet. Det är svårt att analysera en enskild policys effekt på FDI och det är snarare en kombination av policys som påverkat inflödet i Vietnam. Med detta menar vi att olika policys på olika sätt har bidragit till varför investerare väljer Vietnam; investeringsavtalen har skapat öppenhet och trygghet, lagreformerna har förbättrat investeringsklimatet och skatter, zoner samt tullar har givit investerarna ekonomiska incitament. Genom dessa investeringspolicys

har Vietnam skapat lokaliseringsfördelar som företagen efterfrågat och därmed lyckats attrahera betydande mängder FDI. Därmed kan vi konstatera att effekten av Vietnams policys har varit ett ökat FDI inflöde i landet.

5.2 Framtida investeringspolicys

UNs *Investment Policy Review of Viet Nam* hävdar att trots att det skett åtskilliga reformer av investeringslagar i Vietnam, är det som påbörjades i och med *Doi Moi* långt ifrån färdigt. Rapporten påstår även att Vietnam ännu inte är en helt fullfjädrad marknadsekonomi, då det fortfarande råder planekonomiska element. Rättssystemet är komplext och det råder svårigheter i att implementera de nya lagarna på ett korrekt sätt (UN, 2007, 85-86). Vietnams regering har genom policys aktivt försökt att förändra och förbättra investeringsklimatet, men det finns fortfarande ett flertal restriktioner, förbud samt hinder och begränsningar för FDI att komma in i landet. UN rapporten anser även att landet tillämpar policys som försöker attrahera FDI till specifika sektorer, regioner eller projekt, något som visar på Vietnams frånvaro av en helt liberal FDI politik. Rapporten rekommenderar därför att sex områden inom det lagliga och reglerande ramverket för investeringar behöver reformeras ytterligare. (UN, 2007, 29 och 85-86)

Det första området riktar in sig på hur den vietnamesiska regeringen hanterar FDI. De anser att regeringen trots nya lagar fortfarande försöker styra och kontrollera inflödet av FDI. De bör istället inta rollen som lagstiftande institution som övervakar nya regler och lagar för att försäkra sig om att de efterföljs. För att lyckas med detta anser rapporten att det krävs en fundamental förändring i the *Law on Investment* och det nuvarande certifieringssystemet. Det andra området som behöver ses över är nya potentiella sektorer som bör öppna upp för FDI, bland annat tjänstesektorn. Rapporten anser att Vietnams policys för att attrahera FDI bör vidgas genom att lätta eller ta bort en del av FDI restriktionerna som råder. För det tredje anser rapporten att Vietnam bör se över sin strikta migrationspolicy gällande utländska arbetare. Detta på grund av att landet i framtiden kommer att efterfråga mer välutbildad arbetskraft. Det fjärde området behandlar SOEs och vikten att öronmärka SOEs äganderätt samt dess kontrollerande roll, för att kunna erbjuda statliga och privata investerare en likvärdig behandling. I vilken utsträckning ett land vill inkludera sina SOEs i den ekonomiska sfären beslutar landet själva, men för att undvika intressekonflikter och för att försäkra effektivitet är det väsentligt att statens äganderätt och dess kontrollerande roll öronmärks. Det

femte området handlar om att förenkla skattesystemet, specifikt gällande just skatteförmånssystemet som är komplext. Det sista området fokuserar på vikten av att den vietnamesiska regeringen ser till att de nya lagarna och reglerna implementeras på ett korrekt sätt och för att lyckas med detta krävs det att man informerar och utbildar sina statligt anställda (UN, 2007, 86-89).

UN rapporten anser därmed att Vietnam inte utnyttjar sin fulla potential i att attrahera FDI. Enligt oss är dock Vietnam på god väg och de fortsätter att inom vissa områden aktivt reformera sina FDI policys. Ett exempel på detta är den senaste skattereformen som gjordes 2008, vilken inte bara innebar att CIT och VAT reformerades till förmån för utländska investerare, utan även att fler sektorer gynnades av skattesänkningarna. Dessa skatteförändringar visar dock att den Vietnamesiska regeringen fortsätter att främja exportindustrin, något som rapporten ovan är skeptisk till om Vietnam vill föra en liberal FDI politik. Inom andra områden är Vietnam däremot inte lika aktiva, speciellt gällande de FDI restriktioner som finns mot vissa sektorer och industrier. Detta tror även vi hämmar FDI inflödet och som vi diskuterat oss fram till genom Weis metod råder det många FDI restriktioner som har en negativ inverkan på FDI incitamenten. Vi anser därför att de policyreformer som rapporten diskuterar är relevanta för en fortsatt utveckling av Vietnams FDI policys. Att konkurrensen om FDI hårdnat är en annan anledning till att Vietnam bör förändra samt förnya sina policys. Företags lokalisering fördelar ändras över tiden och strategier som för tio år sedan lockade till sig stora mängder FDI attraherar troligen inte samma mängd FDI idag. Vietnam bör i framtiden utveckla FDI strategier för att attrahera FDI som är gynnsamma för landet, det vill säga de ska fokusera på kvalitativa investeringar som leder till teknologisk utveckling. Därmed bör de implementera policys som attraherar vad investerare med kvalitativ FDI efterfrågar, exempelvis kan Vietnam som UN rapporten nämner förändra migrationspolicys då mer välutbildad arbetskraft efterfrågas av dessa typer av företag.

Vi anser att stora framsteg har gjort gällande FDI policys, men hänsyn bör tas till att Vietnam är en övergångsekonomi som för cirka 20 år sedan inte tillät FDI. Vi tror därför att om reformeringen av policys fortgår som den gjort hittills kommer Vietnam i framtiden ej ha svårigheter att attrahera FDI samtidigt som dess ekonomiska utveckling fortskrider.

Referenser

- Aizenman, J, och Marion, N, (2004), The Merits Of Horizontal Versus Vertical FDI In The Presence Of Uncertainty, *Journal of International Economics*, vol. 62.
- Cho, J.W, (2003) Foreign Direct Investment: Determinants, Trends in Flows and Promotion Policies, *Investment Promotion and Enterprise Development Bulletin for Asia and the Pacific*, United Nations Economic and Social Commission for Asia and the Pacific (UNESCAP), Bangkok.
- Dapice, D, (2001), *Economic Policy for Vietnam in a Period of Economic Turbulence*, Tufts University Vietnam Program, John F. Kennedy School of Government, Ho Chi Minh City.
- Davies, R.B, (2008), Hunting High and Low for Vertical FDI, *Review of International Economics*, Vol 16. nr 2.
- Doanh, L.D, (2002), *Foreign Direct Investment in Viet Nam: Results, Achievements, Challenges and Prospect*, International Monetary Fund Conference on Foreign Direct Investment, Hanoi.
- Dunning, J.H, (1995), Reappraising the Eclectic Paradigm in an Age of Alliance Capitalism, *Journal of International Business Studies*, Vol 26. nr 3, Palgrave Macmillan Journals.
- Dunning, J.H., Pakb, Y.S och Beldona, S, (2007), Foreign ownership strategies of UK and US international franchisors: An exploratory application of Dunning's envelope paradigm, *International Business Review* 16 .
- Ethier, W.J, (1986), The Multinational Firm, *The Quarterly Journal of Economics*, Vol. 101. Nr 4, The MIT Press.
- Fletcher, K, (2002), *Tax Incentives in Cambodia, Lao PDR, and Vietnam*, Prepared for the IMF Conference on Foreign Direct Investment: Opportunities and Challenges for Cambodia, Lao PDR and Vietnam , Hanoi, Vietnam.
- Frank, R.H, Bernanke, B,S, (2005), *Principles of Micro-Economics*, tredje upplagan, McGraw-Hill Irwin, New York.
- Freeman, N.J, (2002), *Foreign Direct Investment in Vietnam: An Overview*, Workshop on Globalisation and Poverty in Vietnam, Hanoi.
- Gestrin, M, (2001), Is export-oriented FDI better?, *New Horizons and Policy Challenges For Foreign Direct Investment In The 21ST Century*, OECD Global Forum On International Investment.
- GSO, (2008), General Statistics Office, Vietnam
- Helpman, E, (2005), *Trade, FDI, and the Organization of Firms*, European Investment Bank.

- Jenkins, R, (2006), *Globalization, FDI and employment in Viet Nam*, United Nation Conference on Trade and Development.
- Le Vietn, J, (2004), *Locational Determinants of FDI: The Case of Vietnam*, Nagoya University, JVEC's Meeting.
- Marcusen, J.R, Melvin, J.R, Kaempfer, W.H och Maskus, K.E, (1995), *International trade*, McGraw-Hill, Singapore.
- Nguyen, N.A, och Nguyen, T, (2007), *Foreign direct investment in Vietnam: An overview and analysis the determinants of spatial distribution across provinces*, Munich Personal RePEc Archive.
- Nguyen, N.B, och Haughton, J, (2002), *Trade Liberalization and Foreign Direct Investment in Vietnam*, Suffolk University, Boston MA, USA.
- Nguyen, T, (2004), *Vietnam*, Overseas Development Institute, London.
- PwC, (2008), *Vietnam, A Guide For Business And Investment*, PricewaterhouseCoopers, Vietnam.
- Van, D.T.Q, Fitzgerald, D, (2008), *PwC Corporate Income Tax and Value Added Tax updates for Vietnam*, Business Update, PricewaterCoopers, Vietnam.
- UN, (1998), *World Investment Report 1998- Trends and Determinants*, United Nations Conference on Trade and Development, New York och Genève.
- UN, (2007), *Investment Policy Review Viet Nam*, United Nations Conference on Trade and Development, New York och Genève.
- Wei, S.J, (2000), Local Corruption and Global Capital Flows, *Brookings Papers on Economic Activity* 20002.2, Vol 3.
- Watanabe, S, Ninh, D.T, (2005), *Indirect Tax Reform (VAT, SCT, and Import/Export Taxes)*, Kapitel 4, Ministry of Finance.
- Yui, Y, (2006), *FDI and Corporate Income Tax Reform In Vietnam*, Seijo University.

Elektroniska källor

ASEAN, *Core Elements of the Framework Agreement for ASEAN-Korea Free Trade Area*
<http://www.aseansec.org/16814.htm> (2008-12-15)

Business in Asia, *Vietnam's Industrial Zones and Key Southern Economic Area Draws Investors*
http://www.business-in-asia.com/vietnam/vn_iz_fdi.html (2008-11-24)

FIA, Foreign Investment Agency, *Investment Preferential Policies*
<http://fia.mpi.gov.vn/Default.aspx?ctl=Article&TabID=7&aID=441> (2008-12-05)

Goliath, Business knowledge on demand, *US investors to match trade pace*
http://goliath.ecnext.com/coms2/summary_0199-2980665_ITM (2009-01-12)

IDRC, International Development Research Centre, *The Emerging High-tech Zones in Viet Nam*, kapitel 13.
http://www.idrc.ca/en/ev-32112-201-1-DO_TOPIC.html (2008-11-25)

IMF, International Monetary Fund, *Glossary of Selected Financial Terms*
<http://www.imf.org/external/np/exr/glossary/showTerm.asp#89> (2009-01-04)

MFI, Ministry of Foreign and Investment, Vietnam *Investment Management Rights and Responsibilities of the Management Board of Industrial Zones, Export Processing Zones, High-tech Zones, and Economic Parks*
<http://fia.mpi.gov.vn/Default.aspx?ctl=Article&aID=411> (2008-11-24)

The National Legal Database, *Decree No. 108/2006/ND-CP*
http://vbqppl.moj.gov.vn/law/en/2001_to_2010/2006/200609/200609220002_en (2008-12-05)

Vietnam Travel, *Vietnam Geography Overview*
<http://traveltovietnam.cc/Upload/VietnameseRegions.png> (2009-01-21)

Vietnam Briefing, *Vietnam's Revised Corporate Income Tax*
<http://www.vietnam-briefing.com/news/vietnams-revised-corporate-income-tax.html> (2008-11-20)

VLC, Vietnamese Law Consultants
<http://vietnamese-law-consultancy.com/english/content/browse.php?action=shownews&category=&id=66&topicid=815> (2008-11-26)

Vietpartners, *FDI update*
<http://www.vietpartners.com/Statistic-FDI.htm> (2008-12-10)

Appendix A

Decree No. 108/2006/ND-CP

APPENDIX I-LIST OF DOMAINS ENTITLED TO INVESTMENT PREFERENCES

(Promulgated together with the Government's of September 22, 2006)

A. LIST OF DOMAINS ENTITLED TO SPECIAL INVESTMENT PREFERENCES

- I. Manufacture of new materials and production of new energy; manufacture of products of high technology, of bio-technology and of information technology; mechanical manufacturing
 1. Manufacture of composite materials, light construction materials, precious and rare materials.
 2. Manufacture of high-quality steel, alloys, special metal, porous iron and steel billet.
 3. Investment in the construction of establishments using solar energy, wind energy, biogas, geothermic and tidal energy.
 4. Production of medical equipment for analytical and extractive technology in the medical sector; orthopaedic equipment, specialized vehicles and equipment for the disabled.
 5. Application of advanced technology, bio-technology for production of medicines for human use up to international GMP standard; production of antibiotic materials.
 6. Production of computers, telecommunication and communication and Internet equipment and key information technology products.
 7. Production of semi-conductors and hi-tech electronic components; production of software products, items of digital information; provision of services on software, research into information technology and training of human resources for information technology.
 8. Investment in the production and manufacture of precision mechanical engineering equipment; equipment and machines for examination and control of industrial manufacturing safety; industrial robots.
- II. Breeding, rearing, growing and processing agricultural, forest and aquaculture products; salt making; production of artificial strains, new plant varieties and livestock breeds
 9. Afforestation, tending of forests.
 10. Breeding, rearing and growing agricultural, forest and aquaculture products on uncultivated land, unexploited waters.
 11. Fishery in offshore sea waters.
 12. Production of artificial strains, new plant varieties and livestock breeds of high economic value.
 13. Production, mining and refining of salt.
- III. Use of high technology and modern techniques; protection of the ecological environment; research, development and nursery of high technology
 14. Application of high technology or new technology which has not yet been used in Vietnam; application of bio-technology.
 15. Treatment of pollution and protection of environment; production of equipment for pollution treatment and equipment for observation and analysis of the environment.
 16. Collection and treatment of wastewater, waste gas and solid waste; recycling or reuse of waste.
 17. Research, development and nursery of high technology.
- IV. Labor intensive industries
 18. Projects employing 5,000 or more employees on a regular basis.
- V. Construction and development of infrastructures and important projects
 19. Investment in the construction and commercial operation of infrastructures of industrial parks, export processing zones, hi-tech parks and economic zones or important projects falling within the deciding competence of the Prime Minister.
- VI. Development of education, training, health care, physical training and sports
 20. Investment in the construction of facilities for treatment of tobacco or drug addiction.
 21. Investment in the establishment of facilities for epidemic prevention and control.

22. Investment in the establishment of geriatric centers or centers for relief and care of the disabled and orphans.
23. Investment in the construction of centers of training for high-achievement sports, sport training for the disabled; the construction of sport facilities with training and competition equipment satisfying requirements for organization of international tournaments.
- VII. Other manufacturing and service sectors
24. Investment in research and development (R & D) accounting for 25% or more of the revenue.
25. Salvage operations at sea.
26. Investment in the construction of apartment buildings for workers working in industrial parks, export processing zones, hi-tech parks and economic zones; investment in the construction of dormitories for students and of residential houses for social policy beneficiaries.

B. LIST OF DOMAINS ENTITLED TO INVESTMENT PREFERENCES

- I. Manufacture of new materials and production of new energy; manufacture of products of high-technology, of bio-technology or of information technology; mechanical manufacturing
 1. Production of soundproof, electricity insulated or high heat-insulated materials; synthetic materials used as a substitute for wood; fire-proof materials; construction plastics; glass fiber; special-use cement.
 2. Production of non-ferrous metals and refining of cast iron.
 3. Production of molds and prototypes for metal and non-metal products.
 4. Investment in the construction of new power plants, in power distribution and transmission.
 5. Production of medical supplies and equipment, construction of warehouses for preservation of pharmaceutical products, reserves of medicines for human use in case of natural disasters and dangerous epidemics.
 6. Production of equipment used for testing toxic substances in foodstuffs.
 7. Development of the petrochemical industry.
 8. Production of coke and active coal.
 9. Production of plant protection drugs, pesticides, preventive and curative drugs for animals and aquatic creatures; veterinary drugs.
 10. Materials for production of medicines or medicines for prevention or treatment of social diseases; vaccines; biological products; medicines produced from pharmaceutical materials; eastern medicines.
 11. Investment in the construction of facilities for biological experiment, assessment of the availability of medicines; pharmaceutical establishments satisfying GMP standards in producing, preserving, testing, and carrying out clinical tests of medicines, planting, rearing or harvesting and processing of pharmaceutical materials.
 12. Development of sources of pharmaceutical materials and production of medicines from pharmaceutical materials; projects for research or substantiation of scientific grounds for prescriptions for eastern medicines and formulation of standards for testing of prescriptions for eastern medicines; survey and statistics of types of pharmaceutical materials used for production of medicines; collection, inheritance and application of prescriptions for eastern medicines, finding, exploitation and use of new pharmaceutical materials.
 13. Production of electronic appliances.
 14. Production of machines, equipment and detail assemblies for the following sectors: oil and gas exploitation, mining, energy and cement; production of large-sized lifting equipment; production of machine tools for metal processing and metallurgy equipment.
 15. Investment in the manufacture of high and medium voltage electric devices or generators of large capacity.
 16. Investment in the production of diesel engines; investment in the repair or building of ships; equipment and spare parts for transportation ships and fishing ships; production of dynamic and hydraulic machinery and spare parts and compressing machines.
 17. Production of equipment, vehicles and machinery for construction; technical equipment for the transportation sector; locomotives and carriages;
 18. Investment in the manufacture of machine tools, machinery, equipment and components for agricultural and forest production; machinery for food processing; irrigation equipment.
 19. Investment in the production of equipment, machinery for textiles, garments and leather industries.

- II. Breeding, rearing, growing and processing of agricultural, forest and aquaculture products; salt making; production of artificial strains, new plant varieties and livestock breeds
20. Growing of plants for pharmaceutical purposes.
21. Investment in post-harvest preservation of agricultural products, preservation of agricultural and aquaculture products and foodstuffs.
22. Production of bottled or canned fruit juices.
23. Production and refining of feed for cattle, poultry and aquatic resources.
24. Technical services for planting industrial and forest trees, husbandry, aquaculture, protection of plants and livestock.
25. Production, multiplication or crossbreeding for new plant varieties or livestock breeds.
- III. Use of high technology and modern techniques; protection of the ecological environment; research, development and nursery of high technology
26. Manufacture of equipment for responding to and dealing with oil spills.
27. Manufacture of equipment for waste treatment.
28. Investment in the construction of technical facilities and works: laboratories and experimental stations to apply new technology to production; investment in the establishment of research institutes.
- IV. Labor intensive industries
29. Projects regularly employing between 500 and 5,000 employees.
- V. Construction and development of infrastructures
30. Construction of infrastructures serving production and business of cooperatives and life of communities in rural areas.
31. Investment in and commercial operation of infrastructures and investment in the production in industrial complexes, industrial spots, complexes of rural trade villages.
32. Construction of water plants and water supply systems for civil and industrial use; investment in the construction of water drainage systems.
33. Construction and upgrading of bridges, roads, terminals, airports, seaports, railway stations, bus stations and parking lots; establishment of new railway routes.
34. Construction of technical infrastructures of concentrated population areas in the geographical areas in Appendix II to this Decree.
- VI. Development of education, training, health care, physical training, sports and national culture
35. Investment in the construction of infrastructures for education and training establishments; investment in the construction of people-founded and private schools and education and training establishments at the levels of pre-school education; general education, vocational high-school education and tertiary education.
36. Establishment of people-founded and private hospitals.
37. Construction: physical training or sport centers, training facilities and physical training and sports clubs; establishments for production, manufacture and repair of equipment, supplies and equipment for physical training and sports.
38. Establishment of national cultural houses; national dance, music and song troupes; theaters, film studios, cinemas; establishments for production, manufacture and repair of national musical instruments; maintenance and preservation of museums, national cultural houses and culture and arts schools.
39. Investment in the construction of national tourist sites, ecological tourist sites and cultural parks for sports, entertainment and recreation activities.
- VII. Development of traditional trades and occupations
40. Building up and development of traditional trades and occupations for production of fine-art and handicraft goods, processing of agricultural products and foodstuffs and cultural products.
- VIII. Other manufacturing and service sectors
41. Provision of Internet connection, access and application services and points for accessing public telephones in areas in Appendix II to this Decree.
42. Development of mass transit including: transportation by ships, aircraft; railway transportation; road transportation of passengers by cars with 24 seats or more; transportation of passengers by modern and high-speed vehicles by inland waterway; container transportation.
43. Investment in the relocation of production establishments to non-urban areas.
44. Investment in the construction of class-I marketplaces and exhibition centers.

45. Production of children's toys.
46. Activities in mobilizing capital and lending capital of people's credit funds.
47. Legal consultancy, services of consultancy on intellectual property and technology transfer.
48. Production of various types of materials for production of pesticides.
49. Production of base chemicals, purified chemicals, special-use chemicals and dyes.
50. Production of materials for production of detergents and additives for the chemical industry.
51. Production of paper, cartons, artificial planks from domestic agricultural and forest materials; production of pulp.
52. Weaving and fashioning of textile products; production of silk and fibers of all types; tanning and processing of leather.
53. Investment projects on production activities in industrial parks established under decisions of the Prime Minister.

APPENDIX II -LIST OF GEOGRAPHICAL AREAS ENTITLED TO INVESTMENT PREFERENCES

(Promulgated together with the Government's Decree No. 108/2006/ND-CP of September 22, 2006)

Ordinal number	Province	Areas with extremely difficult socio-economic conditions	Areas with difficult socio-economic conditions
1	Bac Kan	All districts and towns	
2	Cao Bang	All districts and towns	
3	Ha Giang	All districts and towns	
4	Lai Chau	All districts and towns	
5	Son La	All districts and towns	
6	Dien Bien	All districts and Dien Bien city	
7	Lao Cai	All districts	Lao Cai City
8	Tuyen Quang	Na Hang and Chiem Hoa districts	Ham Yen, Son Duong and Yen Son districts and Tuyen Quang town
9	Bac Giang	Son Dong district	Luc Ngan, Luc Nam, Yen The and Hiep Hoa districts
10	Hoa Binh	Da Bac and Mai Chau districts	Kim Boi, Ky Son, Luong Son, Lac Thuy, Tan Lac, Cao Phong, Lac Son and Yen Thuy districts
11	Lang Son	Binh Gia, Dinh Lap, Cao Loc, Loc Binh, Trang Dinh, Van Lang and Van Quan districts	Bac Son, Chi Lang and Huu Lung districts
12	Phu Tho	Thanh Son and Yen Lap districts	Doan Hung, Ha Hoa, Phu Ninh, Song Thao, Thanh Ba, Tam Nong and Thanh Thuy districts
13	Thai Nguyen	Vo Nhai anh Dinh Hoa districts	Dai Tu, Pho Yen, Phu Luong, Phu Binh and Dong Hy districts
14	Yen Bai	Luc Yen, Mu Cang Chai and Tram Tau districts	Tran Yen, Van Chan, Van Yen and Yen Binh districts and Nghia Lo town
15	Quang Ninh	Ba Che and Binh Lieu districts, Co To island district, islands and offshore islands under provincial authority	Van Don district
16	Hal Phong	Bach Long Vy and Cat Hal island	

		districts	
17	Ha Nam		Ly Nhan and Thanh Liem districts
18	Nam Dinh		Giao Thuy, Xuan Truong, Hai Hau and Nghia Hung districts
19	Thai Binh		Thai Thuy and Tien Hai districts
20	Ninh Binh		Nho Quan, Gia Vien, Kim Son, Tam Diep and Yen Mo districts
21	Thanh Hoa	Muong Lat, Quan Hoa, Ba Thuoc, Lang Chanh, Thuong Xuan, Cam Thuy, Ngoc Lac, Nhu Thanh and Nhu Xuan districts	Thach Thanh and Nong Cong districts
22	Nghe An	Ky Son, Tuong Duong, Con Cuong, Que Phong, Quy Hop, Quy Chau and Anh Son districts	Tan Ky, Nghia Dan and Thanh Chuong districts
23	Ha Tinh	Huong Khe, Huong Son and Vu Quang districts	Duc Tho, Ky Anh, Nghi Xuan, Thach Ha, Cam Xuyen and Can Loc districts
24	Quang Binh	Tuyen Hoa, Minh Hoa and Bo Trach districts	Other districts
25	Quang Tri	Huong Hoa and Dac Krong districts	Other districts
26	Thua Thien Hue	A Luoi and Nam Dong districts	Phong Dien, Quang Dien, Huong Tra, Phu Loc and Phu Vang districts
27	Da Nang	Hoang Sa island district	
28	Quang Nam	Dong Giang, Tay Giang, Nam Giang, Phuoc Son, Bac Tra My, Nam Tra My, Hiep Duc, Tien Phuoc and Nui Thanh districts and Cu Lao Cham island	Dai Loc and Duy Xuyen districts
29	Quang Ngai	Ba To, Tra Bong, Son Tay, Son Ha, Minh Long, Binh Son and Tay Tra districts and Ly Son island district	Nghia Hanh and Son Tinh districts
30	Binh Dinh	An Lao, Vinh Thanh, Van Canh, Phu Cat and Tay Son districts	Hoai An and Phu My districts
31	Phu Yen	Song Hinh, Dong Xuan, Son Hoa and Phu Hoa districts	Song Cau, Tuy Hoa and Tuy An districts
32	Khanh Hoa	Khanh Vinh and Khanh Son districts, Truong Sa island district and islands under provincial management	Van Ninh, Dien Khanh and Ninh Hoa districts and Cam Ranh town
33	Ninh Thuan	All districts	
34	Binh Thuan	Phu Quy island district	Bac Binh, Tuy Phong, Duc Linh, Tanh Linh, Ham Thuan Bac and Ham Thuan Nam districts
35	Dak Lak	All districts	
36	Gia Lai	All districts and towns	
37	Kon Tum	All districts and towns	
38	Dak Nong	All districts	
39	Lam Dong	All districts	Bao Loc town

40	Ba Ria - Vung Tau	Con Dao island district	Tan Thanh district
41	Tay Ninh	Tan Bien, Tan Chau, Chau Thanh and Ben Cau districts	Other districts
42	Binh Phuoc	Loc Ninh, Bu Dang and Bu Dop districts	Dong Phu, Binh Long, Phuoc Long and Chon Thanh districts
43	Long An		Duc Hue, Moc Hoa, Tan Thanh, Duc Hoa, Vinh Hung and Tan Hung districts
44	Tien Giang	Tan Phuoc district	Go Cong Dong and Go Cong Tay districts
45	Ben Tre	Thanh Phu, Ba Chi and Binh Dai districts	Other districts
46	Tra Vinh	Chau Thanh and Tra Cu districts	Cau Ngang, Cau Ke and Tieu Can districts
47	Dong Thap	Hong Ngu, Tan Hong, Tam Nong and Thap Muoi districts	Other districts
48	Vinh Long		Tra On district
49	Soc Trang	All districts	Soc Trang town
50	Hau Giang	All districts	Vi Thanh town
51	An Giang	An Phu, Tn Ton, Thoai Son, Tan Chau and Tinh Bien districts	Other districts
52	Bac Lieu	All districts	Bac Lieu town
53	Ca Mau	All districts	Ca Mau city
54	Kien Giang	All districts, islands and offshore islands under provincial management	Ha Tien and Rach Gia towns
	Other localities	Hi-tech parks and economic zones entitled to preferences under establishment decisions of the Prime Minister	Industrial parks established under decisions of the Prime Minister

APPENDIX III-LIST OF CONDITIONAL INVESTMENT DOMAINS APPLICABLE TO FOREIGN INVESTORS

(Promulgated together with the Government's Decree No. 108/2006/ND-CP of September 22, 2006)

1. Broadcasting and television.
2. Production, publishing and distribution of cultural products.
3. Exploitation and processing of minerals.
4. Establishment of infrastructures for telecommunications networks, transmission and provision of Internet and telecommunications services.
5. Establishment of public postal networks and provision of postal services and delivery services.
6. Construction and operation of river ports, seaports, airports and airfields.
7. Transportation of goods and passengers by rail, air, land and sea and inland waterways.
8. Catching of marine resources.
9. Production of cigarettes.
10. Real estate business.
11. Investment in import, export and distribution.
12. Education and training.
13. Hospitals and clinics.
14. Other investment domains in treaties to which Vietnam is a contracting party and which restrict the opening of the market to foreign investors.

Investment conditions applicable to foreign investors with investment projects in the domains specified in this Appendix must conform with the provisions of treaties to which Vietnam is a contracting party.

APPENDIX IV-LIST OF DOMAINS BANNED FROM INVESTMENT

(Promulgated together with the Government's Decree No. 108/2006/ND-CP of September 22, 2006)

- I. Projects which are detrimental to national defense and security and public interests
 1. Production and processing of narcotics.
 2. Investment in and commercial operation of secret investigation services infringing upon state interests, legitimate rights and interests of organizations and individuals.
 3. Investment in the field of private detective and investigation.
- II. Projects which are harmful to historical and cultural relics, morality and Vietnamese fine customs
 4. Projects on construction of works within the premises of national historical or cultural relics; projects adversely affecting the architecture and landscape of national historical cultural relics.
 5. Production of depraved cultural or superstitious products.
 6. Production of dangerous toys or toys which are harmful to personality education and health of children or security, social order and safety.
 7. Prostitution business; trafficking of women and children.
 8. Experiments of human cloning.
- III. Projects which are harmful to the people's health, or which destroy natural resources and the environment.
 9. Production of schedule 1 chemicals (in accordance with the International Convention).
 10. Production of veterinary drugs, plant protection drugs which are banned from use or are not permitted for use in Vietnam.
 11. Production of medicines for human use, vaccines, medical biological products, cosmetics, chemicals and preparations used for killing insects or bacteria which are not permitted for use in Vietnam.
- IV. Projects on treatment of hazardous waste brought from overseas into Vietnam; projects on manufacture of toxic chemicals or on use of toxic agents prohibited under treaties
 12. Projects on treatment of hazardous waste brought from overseas into Vietnam; projects on manufacture of toxic chemicals or on use of toxic agents prohibited under treaties to which Vietnam is a contracting party.
- V. Other projects banned from investment in accordance with law.-

Appendix B

The inward FDI potential index: 12 variables expected to affect an economy's attractiveness to foreign investors

1. GDP per capita, an indicator of the sophistication and breadth of local demand (and of several other factors), with the expectation that higher income economies attract relatively more FDI geared to innovative and differentiated products and services.
2. The rate of GDP growth over the previous 10 years, a proxy for expected economic growth.
3. The share of exports in GDP, to capture openness and competitiveness.
4. As an indicator of modern information and communication infrastructure, the average number of telephone lines per 1,000 inhabitants and mobile telephones per 1,000 inhabitants.
5. Commercial energy use per capita, for the availability of traditional infrastructure.
6. The share of R&D spending in GDP, to capture local technological capabilities.
7. The share of tertiary students in the population, indicating the availability of high-level skills.
8. Country risk, a composite indicator capturing some macroeconomic and other factors that affect the risk perception of investors. The variable is measured in such a way that high values indicate less risk.
9. The world market share in exports of natural resources, to proxy for the availability of resources for extractive FDI.
10. The world market share of imports of parts and components for automobiles and electronic products, to capture participation in the leading TNC integrated production systems (WIR02).
11. The world market share of exports of services, to seize the importance of FDI in the services sector that accounts for some two thirds of world FDI.
12. The share of world FDI inward stock, a broad indicator of the attractiveness and absorptive capacity for FDI, and the investment climate.